

MID - TIJDSCHRIFT

MID-TIJDSCRIFT

uitgave Sectie G2-HKKL

augustus 1963

2e jaargang: nummer 3

Redactie: Luitenant-Kolonel E.Th. Poppe
Luitenant-Kolonel J.H. Gimbel
Luitenant-Kolonel J.B. Lagaune
Majoor H.P. Blonk

Adres: SCHOOL MILITAIRE INLICHTINGDIENST
Oranje Nassaukazerne
Harderwijk
telefoon: 03410-2741

INHOUD

	Blz.
1. Van de Redactie	1
2. Politieke ontwikkeling	1
3. Radar	4
4. Aerial photography on a changing battlefield	9
5. De S2 van een painfbat (mech) c.q. tkbat bij de opmars	12
6. De kwetsbare functie	19
7. De behandeling van krijgsgevangenen bij een gemengd pantserinfanterie- bataljon (mech) c.q. gemengd tankbataljon in de aanval	21
8. De S2 in een gemechaniseerd of gemotoriseerd bataljon	22
9. Doelinlichtingen	24
10. De Satellieten. Polen	25
11. Sovjet tactiek	30
12. Hoe staat het met Uw combinatie-vermogen?	33
13. Militaire tekens	34
14. Uit tijdschriften	37
15. Bijgevoegd: Oleaat werkelijke groepering vij art en mrn. Oefening "Groesbeek" (Oplossing van deze oefening uit MID-Tijdschrift nr 2-1963.	

E
C
D
V
F
L
E

Van de Redactie:

Per 15 juli 1963 is de Kolonel van de Generale Staf J.L. Hollertt eervol ontheven van zijn functie van G2 van het HKKL, waarbij hij opgevolgd werd door de Kolonel van de Generale Staf C. Knulst.

Op 1 augustus 1963 heeft de Brigade Generaal J.L. Hollertt zijn nieuwe functie van Commandant van 41 Painfbrig in Duitsland aanvaard.

Dit zijn feiten, die, naar de mening van de redactie, zeker gememoreerd dienen te worden daar de Brigade Generaal Hollertt de stoot heeft gegeven tot de oprichting van het MID-Tijdschrift, de uitgave mogelijk heeft gemaakt en steeds een warme daadwerkelijke interesse toonde voor alles wat het tijdschrift betrof.

In het eerste nummer, in februari 1962, verscheen een voorwoord van zijn hand waarin hij onder meer wees op het uitzonderlijk belang om vooral in vreedstijd een goede inlichtingendienst te bezitten en op de mogelijkheid dat het MID-Tijdschrift hiertoe vruchtbaar zou kunnen bijdragen.

Een woord van dank voor al hetgeen de Brigade Generaal Hollertt voor deze uitgave gedaan heeft is hier zeker op zijn plaats.

In zijn nieuwe functie wensen wij de Brigade Generaal Hollertt veel sukses.

.....

POLITIEKE ONTWIKKELING

Alhoewel het voorjaar van 1963 niet werd opgeschrikt door spanningverhogende controversen tussen het Westen en het Oost-blok, was er toch zowel op het diplomatieke als op het psychologische vlak een grote activiteit. Een bijna ononderbroken stroom van nota's en uitspraken van Sovjet functionarissen toonde duidelijk dat het Oost-blok verre van gelukkig was met een verdere integratie van de NAVO door een eventuele schepping van een multilaterale kernstrijdmacht. Eén van de verwijten betrof de mogelijkheid voor West-Duitsland om daadwerkelijk bij de nucleaire bewapening te worden betrokken, hetgeen dan een concessie heette te zijn aan de "revanchistische en militairistische elementen" in de Bondsrepubliek. Het andere verwijt richtte zich tegen een bovenwater vloot met

polarisraketten, welke als een laaghartig misbruik van handelsschepen en "piraterij" werd gebrandmerkt.

Het is zonder meer duidelijk; dat elke vorm van integratie binnen de Westelijke Alliantie, welke aan elk der leden een betere garantie verleent tegen Sovjet kuiperijen, een heftige Sovjet reactie moet oproepen, temeer wanneer dit de Sovjet idee van een neutrale, ontwapende zône in Midden-Europa - zoals onder meer in het zgn. Rapacki-plan tot uiting komt - een halt toeroept. Bovendien schept een bovenwatervloot met polarisraketten voor het Sovjet-Blok juist door het gemis aan voldoende en geschikte zeehavens en op grond van militair-technische mogelijkheden voor verkenning en vernietiging bepaald geen geringe problemen.

De eventuele vorming van een intergeallieerde kernmacht binnen de NAVO voedde derhalve niet een Russische vrees voor een verstoring van het nucleaire machtsevenwicht, maar schept een voor het Sovjet-Blok verwerpelijke tendens naar een politiek en militair sterkere eenheid binnen het Westelijke kamp. De Sovjet reactie uitte zich onder andere door het met groter nadruk naar voren brengen van de noodzaak van een non-agressiepact tussen de landen van de NAVO en die van het Warschau-Pact. Niet alleen zou op deze wijze een verdere verspreiding van kernwapens, of wel de vorming van een NAVO-kernmacht, kunnen worden tegengegaan, maar eveneens het voortdurend streven van het Sovjet-Blok om de zgn. soevereiniteit van Oost-Duitsland algemeen erkend te krijgen met succes kunnen belonen, omdat de zgn. "DDR" deel uitmaakt van het Warschau-Pact. Ten einde aan deze manoeuvre meer kracht bij te zetten wordt bovendien getracht een mogelijke overeenkomst t.a.v. de stopzetting van de kernproeven te koppelen aan een gelijktijdig sluiten van dit non-agressiepact.

Nadat in Turkije en Italië de Amerikaanse Jupiter-raketten waren teruggetrokken en hun taak door een drietal onderzeeboten in de Middellandse Zee was overgenomen, werd door de Sovjet-Unie voorgesteld het gebied van de Middellandse-Zee tot een gedenucliairiseerde zône te verklaren. Dit voorstel werd tot alle landen, welke aan de Middellandse Zee liggen, gericht. De meeste landen hebben dit halfslachtige voorstel, dat slechts propagandistische waarde kon hebben, reeds van de hand gewezen. Het heeft immers weinig nut alleen een zeegebied tot kernwapenvrije zône te verklaren, wanneer daarbij niet tevens de territoriale wateren en de aanliggende landen worden ingesloten.

Ongeveer gelijktijdig werd door de Finse Premier Kekkonen een vaag plan gelanceerd om de Scandinavische landen tot een kernwapenvrij gebied te verklaren. Terecht merkte men van Zweedse zijde op, dat een dergelijk voorstel thuis hoorde bij de zich nog moeizaam voortslepende, praktisch vruchteloze Ontwapeningsconferentie te Genève. Ook dit, vermoedelijk door het Oost-Blok gepousseerde, plan kon niet bogen op praktisch inzicht, omdat alle Scandinavische landen tot nu toe, en stellig ook in de toekomst, weigeren nucleaire wapens op hun gebied toe te laten, maar zich aan de andere kant niet wensden te binden voor mogelijke niet te voorziene oorlogsomstandigheden. De Russische belangstelling voor Scandinavië neemt, naar onder meer bleek uit de bezoeken van Scandinavische staatslieden aan Rusland en de toezegging dat de Sovjet leider Khrushchov begin 1964 al deze landen zal bezoeken, gestadig toe.

President Kennedy onderstreepte in een rede de Westelijke opvatting van het begrip "Vrede", welke gebaseerd dient te zijn op een geleidelijke evolutie in de menselijke instellingen, een serie concrete daden en doeltreffende overeenkomsten. Tijdens zijn bezoek aan West-Europa, en speciaal aan West-Berlijn, werd nogmaals nadrukkelijk betoogd, dat de VS met West-Europa verbonden zijn door gemeenschappelijke, vitale belangen.

De communistische opvatting van vrede, zoals deze wordt weergegeven door het begrip "vreedzame coëxistentie", beperkt zich tot een naast elkaar bestaan van staten met verschillend maatschappelijk stelsel, waarbij echter de ideolo-

gische opvattingen fel tegenover elkaar moeten worden gehandhaafd. Omdat op grond van de communistische ideologie, welke niet door Westelijke denkbeelden mag worden aangetast, noodwendig de gehele wereld uiteindelijk een communistische gemeenschap dient te worden, kan logischerwijs worden geconcludeerd, dat de vreedzame coëxistentie slechts een tijdelijk karakter kan hebben.

Zolang de Westelijke bereidheid om zijn vitale belangen desnoods met kernwapengeweld te verdedigen bestaat, hetgeen o.m. de Cubaanse crisis in eind 1962 heeft aangetoond, en de machtsverhoudingen zodanig liggen, dat het Sovjet-Blok zijn overlevingskansen bij een nucleaire uitwisseling nog ernstig moet betwijfelen, zal de Sovjet Unie voor het behoud van de moeizaam opgebouwde communistische "verworvenheden" van de laatste decaden zo het enigszins mogelijk is een totale oorlog willen vermijden, en derhalve zich een voorvechter van "vrede" noemen.

Op de kortelings gehouden ideologische conferentie tussen vertegenwoordigers van de Russische en Chinese CP'n was juist de kwestie van de "vreedzame coëxistentie" één van de belangrijke geschilpunten, welke niet tot een oplossing konden worden gebracht, en derhalve tot een later tijdstip voor verdere bespreking zijn verschoven. Het is logisch, dat de waardering van de mogelijke verwoestingen bij een totale oorlog bij de Chinese CP geheel anders ligt, omdat men in China niet alleen rekent op een nog voldoende aantal overlevenden, maar tevens nog aan het begin van zijn economische opbouw staat, zodat een vertraging tengevolge van grote verwoestingen een veel geringer effect op de toekomst heeft.

In het kader van de vreedzame coëxistentie tracht de Sovjet Unie de tijd te vinden voor een verdere economische, technische en militaire vooruitgang, teneinde het Westen te kunnen overtreffen, terwijl gelijktijdig een zekere mate van bereidheid om tot overeenstemming te komen wordt getoond. De grote mate van bereidwilligheid zou moeten blijken uit de afsluiting van een accord ter beëindiging van kernwapenproeven, waarbij echter de ondergrondse kernproeven, welke een inspectie ter plaatse vereisen, worden uitgesloten; verder uit een zekere mate van instemming met reeds in 1958 gelanceerde maatregelen ter voorkoming van onverhoedse aanvallen, zoals plaatsen van inspecteurs op belangrijke punten, waar men zeker een concentratie van strijdmachten zou kunnen waarnemen. Dit laatste voorstel had echter nut, toen voor een onverhoedse aanval in eerste instantie grote troepenconcentraties noodzakelijk waren, maar thans zou een dergelijke inspectie alleen nut kunnen afwerpen bij de lanceerplaatsen van intercontinentale raketten, e.d. Bovendien heeft de ver doorgevoerde mechanisatie de tijdsduur voor concentratie aanzienlijk beperkt, waardoor het instellen van vaste waarnemers zonder voldoende bewegingsvrijheid nog maar van gering nut zal zijn.

Het is daarom nuttig elk groots schijnend concessiegebaar steeds op zijn werkelijke mérites voor de huidige omstandigheden na te gaan, temeer daar de communistische opvatting van vrede tot het tijdstip van een wereldoverheersing op ideologische gronden slechts een tijdelijk karakter heeft.

Met vermindering van zomogelijk die crisissituaties, welke het risico van een totale oorlog inhouden, zal ongetwijfeld door Rusland worden getracht op alle mogelijke manieren het Westen stapje voor stapje tot die concessies over te halen, welke uiteindelijk een verdere consolidatie van het Oost-Blok of een verdere terugdringen van het Westen tot gevolg zullen hebben. Of anders gesteld: voorlopig is de communistische opvatting van "vrede", zoals deze door Krushchov wordt voorgestaan, in feite niets anders als een gewapend bestand.

In het Midden-Oosten kan nog geenszins worden gesproken van een stabilisatie in de toestand, omdat zowel de pogingen om een Arabische Federatie op te richten, bestaande uit Egypte, Syrië en Irak, als de stabiliteit van de regeringen in Syrië en Irak nog afhankelijk zijn van de verdere ontwikkeling tussen de

twee stromingen, te weten een pro-Nasser tendens en de Arabisch-socialistische Baath. Hoewel beide stromingen zich een grotere Arabische eenheid voorstellen, vormt de wijze, waarop men deze wenst te bereiken en ten uitvoer te leggen, het essentiële geschilpunt. Het is dan ook niet te verwachten, dat het streven naar een grotere Arabische eenheid zich spoedig op een praktisch aanvaardbare wijze zal gaan aftekenen.

In Zuid-Oost-Azië is het de communisten in Laos gelukt om nog voor de aanvang van het regenseizoen een grote verbetering in hun militaire positie te bereiken, mede dankzij een volkomen ongestraft negeren van de overeenkomsten van Genève en de Poolse sabotage binnen de Internationale Controle Commissie. Het resultaat is thans, dat er nog nauwelijks kan worden gesproken van een neutraal Laos, waarin de drie partijen, t.w. de rechtse, de neutrale en de communistische Pathet Lao samenwerken, maar veeleer van een in tweeën gedeeld Laos met enerzijds de rechtse en neutrale groepering en anderzijds de communisten. De idee van een werkelijk neutraal Laos schijnt plaats te moeten maken voor het communistische streven naar een verdeeld Laos, waarbij het door de communisten bezette deel de verbinding kan vormen tussen Noord-Vietnam en de guerilla's in Zuid-Vietnam.

Hoewel het aanvankelijk scheen, dat Indonesië zich bij de vorming van een Maleise Federatie zou neerleggen, bleek naderhand dat de eis voor een referendum in Noord-Borneo echter als een prealabele voorwaarde voor Indonesië gold. Nu in Londen overeenstemming is bereikt over de datum van 31 augustus 1963 waarop de Maleise Federatie, echter zonder deelname van het olierijke Broenei, zal worden gevormd, wordt van Indonesische zijde met de zgn. politiek van confrontatie getracht door o.m. militair vertoon invloed op de komende vorming van deze federatie uit te oefenen. Zowel het niet deelnemen van het sultanaat Broenei, als de Indonesische en Philippijnse aanspraken op bepaalde gebieden van de nieuwe federatie zullen een remmende werking hebben op de vorming van een hecht, zelfstandig geheel, terwijl bovendien de militaire dreiging door Indonesië het ontstaan van incidenten niet zonder meer uitsluit.

R A D A R

I. DE RADAR ALS VERZAMELORGAAAN

ALGEMEEN

Er zijn de laatste jaren reeds vele radars op de markt verschenen ten behoeve van de gevechtsweldbewaking bij nacht en slecht zicht. Deze radars in lichte-, middelbare- en zware typen stellen bewegende voorwerpen op de grond, zoals lopende personen en voertuigen, vast. Het bereik is afhankelijk van het terrein, daar ze in rechte lijn ("line of sight") werken, en van het type. In het algemeen is het bereik voor voertuigen en personen:

	voertuigen	personen
lichte radar	5000-6000 m	2500 m
middelbare radar	18000 m	3000 m
zware radar	35000 m	15000 m

Voor personen varieert dit dus nogal bij de verschillende typen. De radar kan ook de lokatie bepalen door afstand en richting vast te stellen. De lichte radar moet meestal met de hand worden bediend, de zwaardere typen zoeken een sector automatisch af. Het voorwerp kan op een beeldscherm of auditief worden opgevangen. Men kan het verschil tussen personen-, wiel- en rupsvoertuigen bepalen. De lichte uitvoeringen zijn draagbaar en werken meestal op batterijen, de zwaardere typen vereisen transport en een aggregaat.

Bij één van de brigade oefeningen van 4 Div in HOHNE werd een Duits radar-peloton onder bevel gesteld van 13 Painfbrig. Dit peloton was uitgerust met twee radars met groot bereik van het zware type (type Franse SDS), doch door omstandigheden is slechts één radarpost in bedrijf geweest. De tactische toestand was als volgt:

13 Painfbrig (plus) was in opmars door geaccidenteerd en begroeid terrein. Waar dit overging in kaal heuvelachtig terrein had de vijand zich ter verdediging ingericht. De opmars liep hier vast. Een aanval werd voorbereid om de volgende dag in te zetten.

Voor de brigadecommandant was van essentieel belang te weten of de vijand zijn posities zou versterken, ongewijzigd laten of gedurende de nacht zou terugtrekken. De verzamelorganen ontvingen opdrachten m.b.t. deze kernvragen. De radarpost ging in opstelling en observeerde gedurende de nacht de vijandelijke opstellingen. Voor 06.00 uur de volgende dag was geconstateerd, dat de vijand zonder noemenswaardige verplaatsingen zijn verdediging alleen had verbeterd. Er waren geen versterkingen aangekomen. De vijandelijke patrouillegang was geheel vastgesteld en de zwaartepunten van 's vijands verdediging waren bekend (zie Radar-oleaat).

De aanval kon volgens plan verlopen en de doelen werden vermeesterd. Hierna kwamen berichten van de oefenleiding over troepenverplaatsingen van vijandelijke mech- en tk eenheden in de richting van 13 Painfbrig, nog op grote afstand. Deze verplaatsingen hadden, indien werkelijk uitgevoerd, door de radar opgepikt kunnen worden. C-13 Painfbrig besloot tijdelijk tot de verdediging over te gaan. De sectoren ORTSBERG in het oosten en HAMMBERG in het westen waren de belangrijkste sectoren in dit gebied. Zij waren gescheiden door een moerassige strook. Bij een tegenaanval werd in de eerste plaats uitgegaan van een vijandelijke penetratie in de HAMMBERG-sector, daar het terrein hier het meest geschikt was voor gemechaniseerd optreden.

De tankzware aanval, welke werd uitgevoerd bij HAMMBERG, werd door de radar direct onderkend vanaf het moment dat de uitgangstelling op 12 km afstand verlaten werd. Details zoals aantallen, richting en halthouden werden gemeld. Ook werden 11 tanks gemeld bij ORTSBERG, doch dit bleek een verdwaald eskadron te zijn.

De meldingen kwamen van de radarpost bij een liaison-officier op de brigadecommandopost. Deze officier verwerkte de meldingen en gaf ze in oleaatvorm door aan de S2. Alleen verplaatsingen ter sterkte van één compagnie of meer en ter sterkte van 20 tanks of meer werden direct mondeling doorgegeven. Dit werkte niet goed, doordat de verbindingen met de radarpost nogal eens werden verstoord. Beter was het geweest, deze liaison-officier bij de radarpost te laten waar de verwerking plaats kan vinden, welke per oleaat periodiek met een ordonnans naar de brigadecommandopost kan worden gebracht. Eventuele belangrijke meldingen kunnen per telefoon of per radio direct worden doorgegeven.

Het bleek wel, dat het gunstig is als eigen voertuigen worden voorzien van een reflector, zodat op het scherm vriend en vijand onderling herkenbaar zijn. In dit geval moest de post dit iedere keer door krijgen, hetgeen veel onnodige berichtenwisseling met zich meebracht.

Een geoefende bedienaar kan met de radar zien en horen. Hij hoort het verschil tussen lopende- en ingravende infanterie tussen wiel- en rupsvoertuigen, hij kan snelheid van voertuigen horen.

RADAR - OLEAAT

22230 - 230530

SCHAAL 1 : 25000

RADARPOST

V.L.E.T.

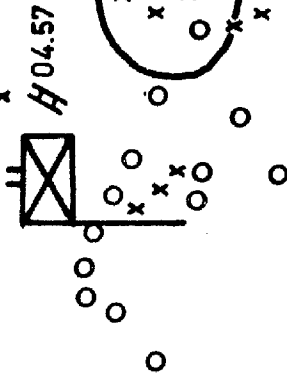
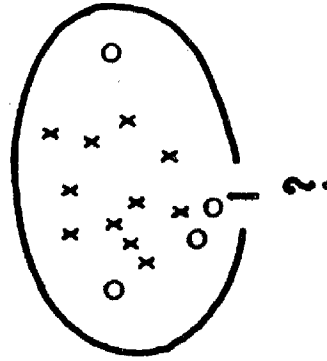
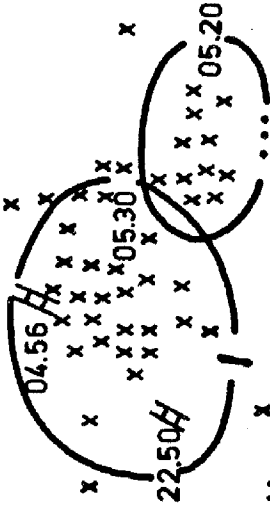
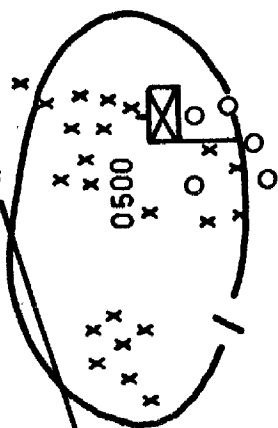
1500

2500

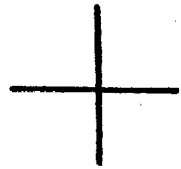
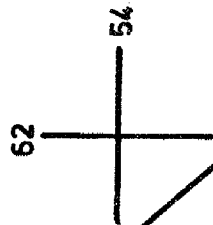
V.L.E.T.

x 03.07
x

x
x 0500

?
x x

LEGENDA

- x - (BEWEGENDE) INF
 - o - IDEM VTGN
 - H VERPLAATSING TKS
- De militaire tekens zoals enz zijn de interpretatie

br
di
ra
da
hc
mc
de
ke
ge
de
ge
er
N:
o
g
d
p
n
ne
v
I
e
k
v
c

Een nadeel is de zichtbaarheid van de antenne en het geluid van de stroombron. De patrouilles van de tegenpartij onderkennen dit geluid. De radar stond dit keer vlak achter de voorste lijn. Indien het terrein gunstig is, kan deze radar met zijn 35 km bereik veel verder naar achteren worden opgesteld.

Vaak zal het terrein dit beletten. Wel kan het aggregaat 100 m van de radar worden opgesteld achter een heuvel of bossage, zodat het geluid minder hoorbaar is.

Het is duidelijk gebleken, dat bij nachtelijke verplaatsingen de maskering moet worden uitgebuit om te voorkomen dat men vroegtijdig door vijandelijke radar wordt ontdekt. (Dit geldt ook voor infrarood.)

Ook is duidelijk, dat de lichte radar, welke in de voorste lijn moet werken, met batterijen moet zijn uitgerust.

Uit alles is bewezen dat de radar een belangrijk verzamelorgaan is, hetgeen uit de resultaten op het oleaat duidelijk valt op te maken. De redactie is de Kapiteins 't HART en MOURIK bijzonder erkentelijk voor het toezenden en het geven van toelichtingen op het verslag van de eerste ervaringen met radar door een brigade S2.

Naschrift redactie:

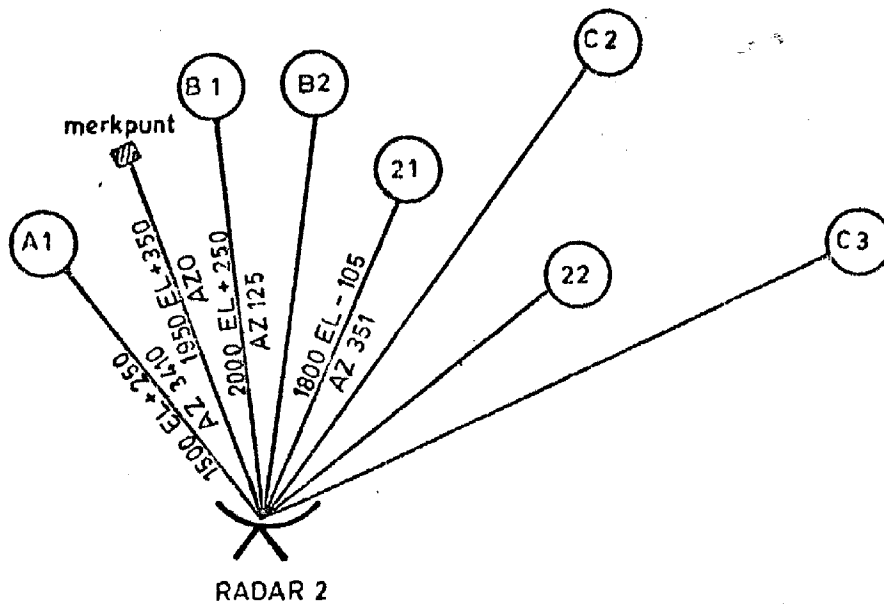
Hopelijk zal ook de KL t.z.t. radar krijgen. De radar waarmee bij deze oefening werd gewerkt is de Franse SDS, welke te log en te zwaar is voor mobiel gebruik. Het grote bereik zal in de meeste gevallen niet uit te buiten zijn, doordat het terrein dit zal beletten. Het lijkt daarom gunstig in de eerste plaats de beschikking te hebben over lichte radar in de bataljons en verkenningseenheden met daarnaast een apparatuur van het middelbare type.

Een tweede belangrijk aspect is het opdoen van ervaring van radarbediening en S2 personeel t.a.v. de interpretatie. Bovendien dient er een eenvoudig en goed systeem te zijn voor het doorgeven en verwerken van de vele gegevens van deze radars.

II. A. RADARMELDINGEN

Teneinde de radarmeldingen te coördineren met artillerie- en mortiervuur, af te geven op ontdekte doelen, en om de radarmeldingen snel in het donker te kunnen doorgeven, stelt de radarbediening een afstandskaart samen. De doelen worden gemerkt met dezelfde aanduiding als het vuurplan aangeeft, aangevuld met doelen, welke hier niet op voorkomen.

Een afstandskaartje kan er aldus uitzien.

Het eerste cijfer langs lijn geeft de afstand aan, het tweede cijfer de elevatie en het derde cijfer geeft de richting aan in o/oo. De doelen A, B en C zijn van het vuurplan overgenomen, de doelen 21 en 22 zijn overige meldingspunten van deze 2e Radarploeg.

II. B. RADAR- EN RADIO-AANDUIDING

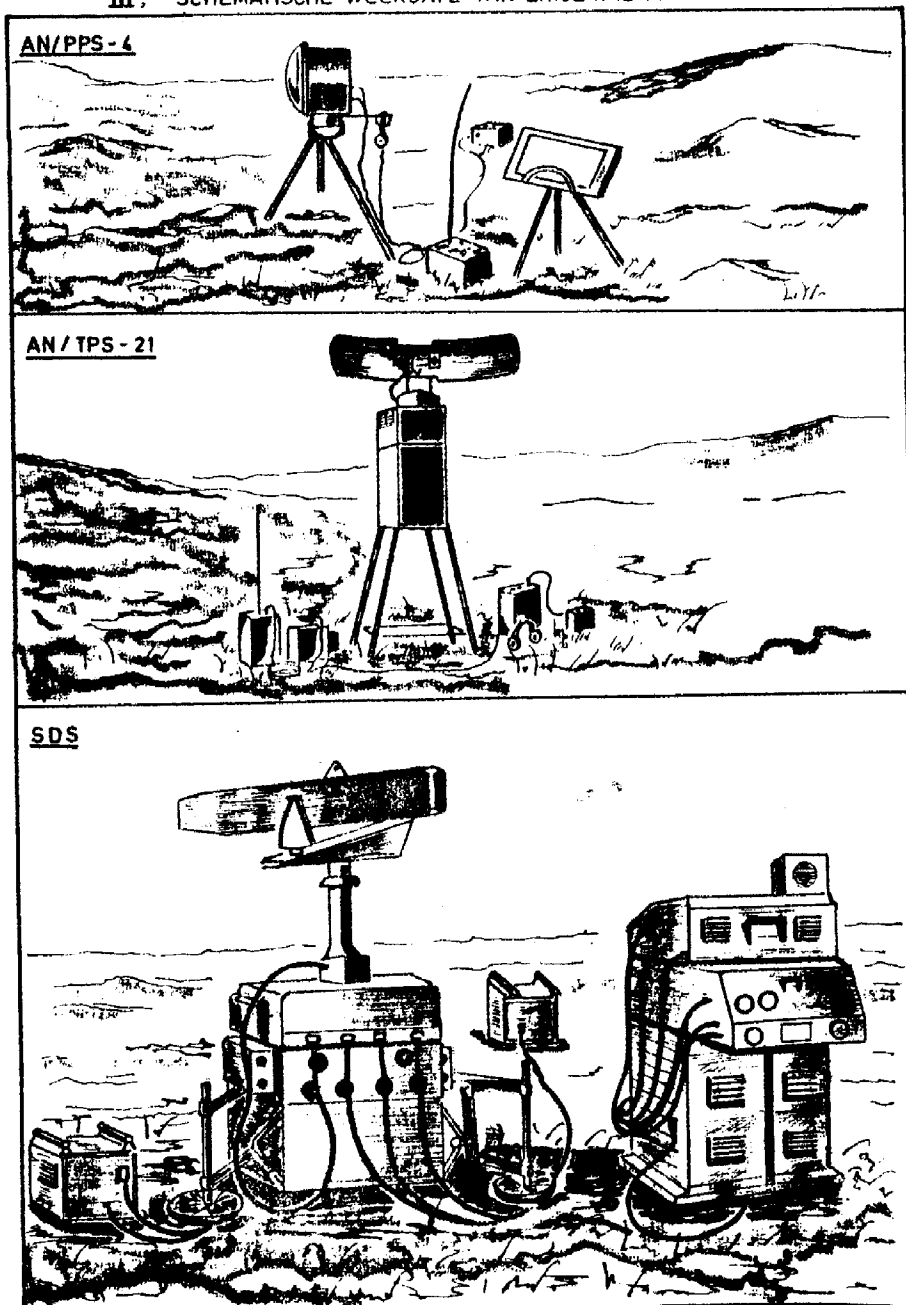
AN/TPS-33 wil zeggen: AN = AN systeem (dus niet Army Navy); T = Ground Transportable, P = Radar; S = Detecting and/or range bearing; 33 = Model number.

AN/PPS-4 wil zeggen: P = Pack or Portable; P = Radar; S = Detecting and/or range bearing; 4 = Model number.

AN/GRC-26A wil zeggen: G = Ground General; R = Radio; C = Communication; 26 = Model number; A = Modification letter.

SDS wil zeggen: Radar de Surveillance du Sol.

III. SCHEMATISCHE WEERGAVE VAN ENIGE RADARAPPARATEN

AERIAL PHOTOGRAPHY ON A CHANGING BATTLEFIELD

Major J.R. Morgan - GSO2
Plans and Combat Int-DMI

If one could excuse a bad pen to open an article, it would be a fair statement to say that a great many new horizons have appeared in the field of aerial photography. To many of us, who have been closely associated with the subject over six or seven years, the growing awareness of the new role of photography in the modern concept of war has been rewarding. To those who knew the role of photography in World War II, but have not followed its development, the present stature of the whole field may be a revelation. All of which is a long way of saying that I believe that a better understanding of the place of photography and photo interpretation in present day intelligence operations is overdue for all ranks of the C Int C, and will, I hope, be of value and interest to all members of the CMIA.

A somewhat superficial, but none-the-less significant indication of this growing change lies in the adoption of the term "photo intelligence" in place of the more restrictive term "photo interpretation". In the balance of this article, photo intelligence will be used to indicate the inter-relationship of photography, photo processing and interpretation as a growing source of intelligence.

To appreciate properly the present stature of photo intelligence, it is first necessary to understand a second phenomenon which has occurred. By this I mean the present awareness of commanders at all levels of the importance of intelligence in future tactical operations characterized by the conditions of dispersion, mobility, devastating firepower, and great frontages and depths of responsibility. In an atmosphere where concentration of targets will be fleeting, where defensive postures can scarcely be recognized from offensive, and where individual missile launchers in depth can mean disruption of tactical planning, but will more likely mean destruction, the importance of timely, complete intelligence is immediately apparent. A basic principle in this new approach to intelligence, is that commanders at all levels must control their own means of gaining information about their own areas of influence. The emphasis now is on the speed with which information is available where it can be acted upon. Many new electronic means for obtaining information have been introduced in the last few years, but almost without exception, they suffer from the same weaknesses - too little depth, or information produced in a form which must be confirmed by other means, or from which only deductions can be made. The exception is the air photograph, in the hands of a well-trained interpreter. It is a positive "one-time" source of intelligence, complete in itself without further confirmation, and, providing the system is capable of rapid processing and early interpretation of the photograph, it is the closest approach to "real-time" intelligence, other than visual observation, which we possess. For this requirement it is recognized that at present the air photograph has no equal, and our new equipment, our new techniques and our new organizations are all tailored to take full advantage of its potential.

With this long introduction, then, it is possible to take a quick look at the present, and a fleeting glance into the future. If it is true anywhere that nothing in life can stand still, it is particularly true of photo intelligence. Certainly, with the increasing pace of modern warfare, photo intelligence is moving ahead rapidly, and apparently will go even further in the immediate years to come.

The past

How many remember the wartime divisional APIS? Two officers and an assistant photo interpreter, working mainly at division HQ, with photographs ordered the day before, or even two or three days before. As occasion demanded, they worked forward, planning and briefing where required, but, although their results were rewarding, too often, as with so much intelligence, their results were too late, and their usefulness lessened. Their most valued contribution was in assisting the planners in a war where there was time to plan. Their source was Tactical Air Force, but the availability of their basic tool was often dependent upon the decisions of higher authority, the priorities on other missions, and the inherent delays of transmission. I am not being patronizing, or in any way derogatory of their excellent work; but it was in another war.

However, from them we did learn the basic principles which govern present thinking and planning; and through them, we have been able to perpetuate the skills which are so desperately needed today. Unfortunately in this, as in so many fields, our ability, obtained through experience and hard work, has been dissipated over the years, as our Taggarts and our Robinsons returned to civilian life.

The present

The present can be considered as the past six years during which planning and co-ordinating an adequate combat intelligence organization for a Canadian Army in the field, has been the responsibility of the Directorate of Military Intelligence. It could probably be best summarized by reviewing what we have today, or are likely to have in the next two or three years, through the planning now being gradually approved.

Again it must be emphasized that a basic principle of combat intelligence is that a commander must control and use those means which he requires to gain information. Therefore, in terms of photography: light aircraft the AOP Troops now have, reconnaissance helicopters they soon will have, aerial cameras as basic equipment to obtain photography of all suspect areas within their sphere of operations. These are 70-mm cameras, capable of obtaining photography over large areas of ground, or of photography multiple target areas in the course of a flight. They are true reconnaissance cameras of the type now in use by the RCAF. Thus, the arms are becoming direct photographic contributors to intelligence, and are extending photographic responsibility beyond the C Int C.

Taking advantage of the aircraft which the Army now owns, of course, is only meeting a small portion of the requirement. There still remains a tremendous reliance on Tactical Air Force to provide the basic cover of the extended areas over which forces must operate, or to provide the photography of specific areas for target acquisition purpose. However, the speed and mobility of operations and the fleeting nature of targets again raise the spectre of time. To overcome this, it is now agreed procedure that the requirements for PR will be given high priorities by Tactical Air Force, and a percentage of missions will be immediately responsive to the demands of the ground commander, down to division level. To facilitate planning, Air Force staffs are now detached down to, and integrated into, formation HQ, and resultant photography, through Air Force resources, can be immediately available to staffs. An evergrowing function of C Int C staffs, therefore, is to anticipate photo requests in their planning, in order to obtain timely photography.

However, even with the best intentions in the world, tactical air force is unable to cope with the unexpected requirements of the ground commander, or meet this time demands. To supplement it two new vehicles are required - an observations aircraft and a reconnaissance drone. In some other armies these are now standard equipments organic to ground force units.

The observation aircraft, equipped with high resolution cameras and other electronic sensors can work in close support of all phases of the ground battle, but it is vulnerable and an effective enemy air defence system does place severe limitations on its operations. Of greater significance and interest, then, is the development of the unmanned reconnaissance drone capable of carrying cameras deep into enemy territory, and either returning with film for processing, or processing film in flight and transmitting photography to a ground station where it can be reconstituted for interpretation. Such equipment is not yet in the Canadian Army, but the recognition of the requirement is such that ultimate availability largely influences our planning, to the extent that we must now include them in our present time frame. The development of such aircraft for ground forces has had a significant effect on the C Int C.

The first tangible evidence of this effect is the newly authorized establishment of a Divisional Air Photo Interpretation unit, and the assumption by the C Int C of the responsibility for air photo processing in the field. The new establishment, greatly expanded over the unit we knew previously, provides staff to meet the divisional HQ photo intelligence requirements, and detachments to meet the requirements of each brigade as well as reconnaissance units. The role of the unit will be to process and interpret in the shortest possible time, all the photography obtained by organic divisional means, including drones, in addition to interpreting the photography obtained from Tactical Air Force. This, then, moves the function of photo intelligence into the forward areas, thereby enabling photo processing and interpretation to be carried out at the landing areas of the drones or aircraft.

For the role of the APIS to be adequately carried out specialized vehicles have also been authorized. Companion vehicles for photo processing and photo interpretation in the APIS are now under development, and should be available for user evaluation this coming summer.

These vehicles, 3/4-ton trucks, will not be luxurious, but they will be functional, and will contain the specialist equipment necessary for the rapid transformation of exposed film into intelligence. Surely this is an area which has opened up new tasks and new opportunities for the C Int C, and provides us with new tools for expanding responsibilities in the future.

The future

Do we really expect that our requirements, our organization, our procedures or our equipment will change in the future? Let's examine this in detail. Our present requirement appears capable of projection to the future in that planning anticipates rapid extraction of information and the availability of adequate equipment. The present APIS exceeds our current requirements and appears adequate to cope with the photography likely to be obtained by any organization we may have, at least to 1970. The real changes will come in the basic sensors that are foreseen to supplement the conventional camera. Chief among these are side-looking airborne radars and infrared scanners. Both of these sensors, based on techniques which are not photographic, record their imagery on photographic film, and therefore this imagery requires the same type of processing and interpretation as does camera photography. The essential difference are scale, area coverage and the peculiar portrayal of ground or objects scanned by radar or infrared sensors and depicted on film. This is a training problem only, and experience has indicated that a trained interpreter of conventional photography possesses the best background for receiving additional training in interpretation of specialized imagery. Therefore even our basic procedures need not undergo much change in the future. Our training and the type of imagery we interpret will show the biggest change.

Conclusion

The most obvious conclusion that can be drawn from what I have said is that photography has become an increasingly important source of information in modern warfare. We are moving forward with new equipment, organization and training to take advantage of it. What I have indicated as being our present, is not yet entirely with us, but it is opening up new challenges and new opportunities and careers for C Int C personnel of all ranks. The tasks they are called on to perform in this enlarged field, and the manner in which they complete them, should go far in gaining for the Corps an increasingly important role on the battlefield of the future.

Overgenomen uit Canadian Intelligence Quarterly, juni 1963, nummer 1.

.....

DE S2 VAN EEN PAINFBAT (MECH) c.q. TKBAT BIJ DE OPMARS

1. Inleiding

Er zullen achtereenvolgens in dit blad artikelen betreffende taak en werkwijze van de S2 van een painfbat (mech) bij de opmars, verdragend gevecht, verdediging en aanval verschijnen.

Wat is aangegeven voor de S2 van het painfbat (mech) geldt vrijwel geheel, zij het met aanpassing, voor de S2 van het tankbataljon.

2. Algemeen

In de Gevechtshandleiding (VS 2-1386 - 3e Opgave van Wijzigingen) staat onder meer vermeld:

punt 151:

Voor de regeling van een tactische verplaatsing kunnen door de commandant worden vastgesteld:

- marsvakken
- marsdoelen
- assen van beweging en/of opmarswegen
- faselijnen.

punt 152c:

Is aanraking met de vijand elk ogenblik te verwachten, dan overheersen de tactische eisen en treden de voorste eenheden in zodanige formatie op dat zij een voldoende beveiliging voor de andere eenheden waarborgen en het gevecht zonder hergroepering kunnen aangaan.

punt 154 t/m 157:

geven aan de groeperingen met de mogelijkheden "in de diepte", "in de breedte" en "geëchelonneerd".

punt 159:

In de oorlog gevoerd met overwegend beweeglijke middelen zullen de inlichtingen omtrent de vijand doorgaans schaars zijn.

Aan het verkrijgen van inlichtingen moet dan ook een belangrijke plaats worden toegekend.

punt 160:

Indien een brigade of divisie zelfstandig opmarcheert en de naasthogere commandant geen beveiligende strijdmacht heeft uitgezonden, zal de commandant beweeglijke troepen vooruitzenden, die belast worden met taken welke overeenkomst vertonen met die van de beveiligende strijdmacht.

punt 161A:

Elke commandant blijft verantwoordelijk voor het nemen van maatregelen ter beveiliging van zijn eenheid o.a. door het uitzenden van een voorhoede.

punt 161B:

Elke commandant dient zich tijdens de opmars zo ver naar voren te bevinden dat een doeltreffende bevelvoering verzekerd is. Zijn commandopost verplaatst zich, hetzij sprongsgewijze, hetzij op een vastgestelde plaats in de colonne.

punt 163

Als algemeen beginsel geldt, dat zodra contact met de vijand is verkregen, dit contact moet worden onderhouden.

punt 164:

De beveiligende strijdmacht dient te voorzien in eigen verkenning en beveiliging.

..... Luchtverkenning wordt in nauwe samenwerking met de beveiligende strijdmacht uitgevoerd. het verband tussen de colonnes wordt onderhouden door patrouilles en lichte vliegtuigen

Het initiatief kan worden behouden indien allereerst de opstelling van de vijandelijke troepen snel en met de nodige kracht kan worden verkend en vastgesteld. (Hier wordt zeker meer bedoeld dan alleen opstelling: noot van de schrijver). Al naar gelang de hierdoor verkregen inlichtingen, kunnen kernwapens, indien deze zijn toegewezen, worden ingezet.

..... trekt de beveiligende strijdmacht om de vijandelijke weerstand heen en vervolgt haar opmars. In dat geval laat zij eventueel voor het binden daarvan troepen achter.

punt 169:

In dit punt staat de taak van de voorhoede o.a.:

- opruimen weerstanden en hindernissen
- beschermen hoofdmacht
- verschaffen van tijd en ruimte aan de hoofdmacht
- verschaffen van inlichtingen.

punt 171:

De commandant van de hoofdmacht zal gewoonlijk verkenningseenheden uitzenden voor de voorhoede

Een nauwe samenwerking met lichte vliegtuigen is voor verkenningseenheden van groot belang.

punt 173:

Is aanraking met de vijand elk ogenblik te verwachten, dan dient de voorhoedecommandant grote aandacht te besteden aan het tijdig in bezit nemen van terreingedeelten, welke de verdere ontplooiing van zijn troepen vergemakkelijken, dan wel de ontplooiing van de hoofdmacht veilig stellen.

VR 7-207 en VR 7-267:

Het painfbat (mech) en de painfcie (mech) geven meer details, hoe de opmars als bataljon uit te voeren, in het bijzonder als voorhoedebataljon (VR 7-207, Hfdst IV o.a. punt 149 - De opdracht voorhoedebataljon).

In het vervolg zal alleen het voorhoedebataljon in beschouwing worden genomen.

Het bataljon wordt versterkt met een tankeskadron of tenminste een tankpeloton. Het bataljon formeert een voorste echelon, dat op haar beurt een spits uitzendt. De spits bestaat normaal uit een gemechaniseerd peloton en een tankpeloton. Het voorste echelon heeft de vuursteun van een peloton zware mortieren en/of een batterij artillerie. Genie zal worden ingedeeld, tenminste een pagnpel met o.b. een tkdozer.

Aan het eind van de opmars zal normaal een opdracht voor het bataljon liggen. Dit kan gaan om een gebied te bezetten, een verzamelgebied te betrekken, enz.

De bataljonscommandant zal direct achter het voorste echelon marcheren in zijn pcco met enige staffunctionarissen.

In front verkennt en beveiligt tenminste de brigadeverkenningseenheid en meestal delen van de divisieverkenningseenheid. De brigade zal bij dag gebruik maken van lichte vliegtuigen teneinde tijdens de opmars verkenningen te laten uitvoeren.

3. De werkzaamheden S2 vóór de opmars

De S2 zal de bataljonscommandant zoveel mogelijk inlichtingen verschaffen over de vijand en het terrein. Over de vijand zal, indien deze zelf opmarcheert, in het begin weinig bekend zijn; wat bovendien bekend is zal snel wijzigen. Het terrein is een vastere factor, zij het dat het terrein onderhevig is aan weersinvloeden.

a. Het terrein

Laten we dus eerst het terrein eens bezien. Een tactische weer- en terreinstudie zal er voor een opmars iets anders uitzien als bijvoorbeeld voor een verdediging. Gaan we na de opmars over tot de verdediging, wat veel zal voorkomen, dan dient nog een studie voor het te verdedigen gebied te worden gemaakt. Een studie in oleaatvorm is ook hier weer de beste methode.

Eerst dienen de hindernissen weer te worden aangegeven. Vervolgens dienen de gebieden te worden aangegeven, die bij de opmars van belang zijn voor het bataljon en de vijand, d.w.z. tactisch belangrijke gebieden. Daarna dienen de algemene naderingsmogelijkheden van de vijand in het opmarsvak te worden aangegeven. Tenslotte dienen de gebieden te worden aangegeven, waar contact met vijand mogelijk is en de naderingsmogelijkheden van de vijand naar deze gebieden. Ook dient te worden bezien, tezamen met de S3, hoe het bataljon zelf hierbij het beste kan optreden. (Dit kan ook grafisch worden weergegeven.) Vele vraagpunten, het terrein betreffende zullen in het verzamelplan moeten worden opgenomen. Oleaat 1 geeft een voorbeeld van een TWTS van een deel van een dergelijke opmarsweg.

b. Verzamelplan

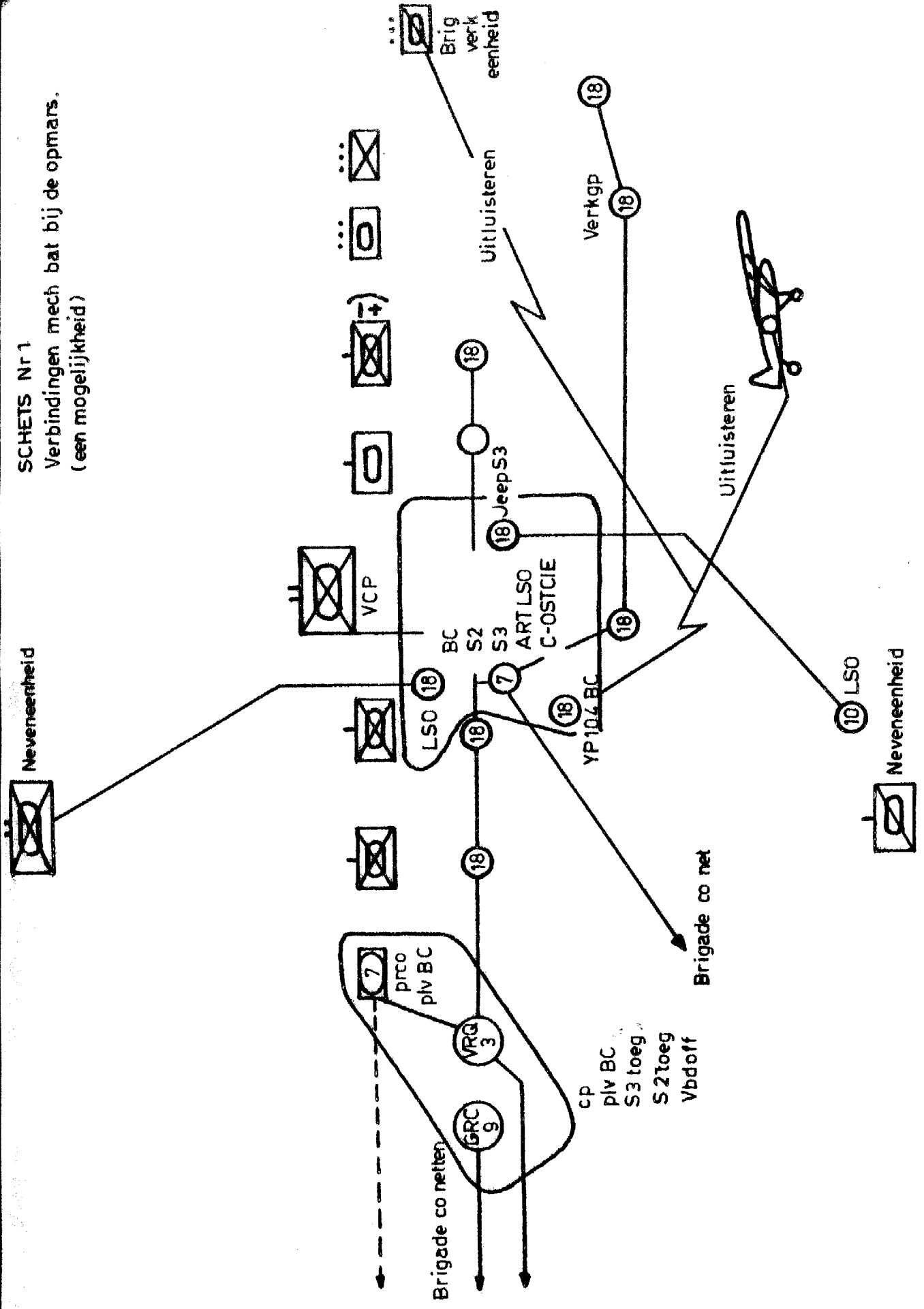
Naast een TWTS moet een verzamelplan in oleaatvorm worden opgesteld, waarbij de TWTS tevens de basis vormt. Wanneer een gebied is aangegeven, waar contact met vijand mogelijk is, dan dient tevens zo spoedig mogelijk te worden vastgesteld of er vijand in dit gebied is; waar precies en hoe sterk en vooral: wat gaat deze vijand doen? Verplaatst de vijand langs de weg in opmarsformatie; gaat hij al over tot ontplooiing omdat hij contact verwacht met ons; verplaatst hij het gros van zijn voorste eenheid (compagnie of bataljon) naar een flank om een flankaanval uit te voeren?

Dit zijn allemaal vraagpunten die door verkenning op de grond en uit de lucht moeten worden opgelost. De S2 vormt zich een mogelijk beeld van

den
 n
 urt
 Loton
 bton
 eld,
 ljon
 oe-
 aeren
 eid en
 ge-
 ngen
 schaf-
 f op-
 l snel
 nder-
 en
 r-
 iging,
 igen
 de
 ens
 ng
 bieden.
 et op-
 n aan-
 kheden
 en met
 an ook
 ende
 een
 steld,
 even,
 gelijk
 n hoe
 ngs de
 j con-
 heid
 eren?
 en uit
 d van

SCHEETS Nr 1

Verbindingen mechat bij de opmars.
 (een mogelijkheid)

wat zich kan voordoen, maar hij moet feiten (gegevens) hebben om zijn bataljonscommandant in te lichten wat er nu precies (c.q. ongeveer) plaatsvindt. Het verzamelplan voor de opmars gemaakt, zal tijdens de opmars worden aangevuld.

c. Verbindingen en plaats S2

De S2 dient een goed beeld te hebben van de verbindingen, zoals voor het voorhoedebataljon worden georganiseerd. Hij dient in overleg met de verbindingsofficier te regelen dat de brigadeverkenningseenheid (compagnies- of eskadronsradionet) en het verkennende lichte vliegtuig van de brigade kunnen worden uitgeluisterd. Zo mogelijk verzoekt hij de brigade S2 de resultaten van de verkenning van het lichte vliegtuig te laten droppen op de mobiele bataljonscommandopost. (Denk er dus aan: grondlappen gereedhouden.)

Hij verplaatst zich mogelijk in de prco van de bataljonscommandant of diens yp 104, c.q. jeep of jeep S3, waarin verbindingen. Immers de BC en S3 verplaatsen dan in de prco. Hij draagt zijn sectie op de meldingen van de verbindingen op de commandopost te verwerken. Deze commandopost zal zoveel mogelijk sprongsgewijze verplaatsen, teneinde goede verbindingen te onderhouden met de brigade ook op het AN/GRC9-(telegrafie) net. Hij dient zo mogelijk de nevenbataljons uit te luisteren, zo mogelijk het bataljonscommandonet van deze bataljons, doch indien de afstand te groot is, het commandonet van deze bataljons naar boven. Vaak kunnen liaisonofficieren worden ingezet. Ook kan de neveneenheid een verkenningsekskadron zijn, met toestellen waarop moeilijk is in te luisteren. Toch moet hiervoor een modus worden gevonden. Vanzelfsprekend luistert hij in op het eigen verkenningnet van de verkenningsgroep en het eigen bataljonscommandonet. Al deze maatregelen zijn ervoor om snel gegevens te verkrijgen. Wanneer de gegevens van de verkenningcompagnie of van het lichte vliegtuig via de brigade moeten komen (c.q. uitluisteren van enig conet), dan komen deze gegevens te laat bij het voorhoede-bataljon. Indien de BC het gevecht voert vanuit zijn prco, dan zijn de verbindingsmiddelen van zijn jeep (c.q. yp 104) en jeep S3 ter beschikking voor uitluisteren.

U zult zeggen: "de S2 kan niet op alles inluisteren". Onder inluisteren moet dan ook worden verstaan het "doen" inluisteren, bijvoorbeeld door de radiotelefonist, die de meldingen noteert en afgeeft aan de S2 of op de commandopost aan diens vervanger. Urgente meldingen, die op de commandopost binnenkomen dienen zo spoedig mogelijk aan de S2 of bataljonscommandant zelf te worden doorgegeven. Dit kan per radio (als er geen radiostilte is), of per ordonnans. Vele, minder urgente, meldingen worden per oleaat met een ordonnans van de commandopost naar de bataljonscommandant gebracht.

Eén en ander kan er dus uitzien als op Schets 1 is aangegeven, waarbij men moet bedenken dat het normale verbindingsschema één mogelijkheid is, doch dat de verbindingen aan iedere tactische situatie dienen te worden aangepast.

4. Handelingen zodra contact met vijand te verwachten of gemeld

Zodra meldingen over de vijand binnenkomen van een brigade verkenningseenheid, lichte vliegtuigen van de brigade of van het voorste echelon, maken de S2-S3 een korte beoordeling. Zij bekijken het terrein waar het contact van vijand met het eigen bataljon is te verwachten en gaan de sterkte van de vijand na en hoe hij mogelijk kan optreden. (Zie ook nog Oleaat 1 gebied WESTER-VESEDE-OSTERVESEDE.) Daarna kan het eigen optreden worden beoordeeld. De bataljonscommandant krijgt dan tijdig een beoordeling van de toestand en kan snel beslissen of althans waarschuwingsbevelen doen uitgaan. De S2 tracht nu

op zo kort mogelijke termijn aanvullende gegevens te krijgen, zo nodig met inschakelen van de eigen verkenningsgroep. Deze kan dus het beste hiervoor beschikbaar blijven. Zij kunnen nog details verkennen, die vaak noodzakelijk zijn om een goed besluit te nemen.

De S2 waarschuwt de commandopost om ieder aanvullend gegeven direkt door te geven. De tijd gaat nu een grote rol spelen. Vriend en vijand naderen elkaar met de som van hun respektievelijke snelheden. Vaak zal moeten worden gewerkt op inlichtingen, gebaseerd op de kennis van het normale vijandelijke optreden bij gebrek aan meer definitieve inlichtingen. Tenslotte zal de vijand ook veelal volgens een vaste doktrine werken, daar ook bij hem vaak de tijd ontbreekt voor het verkrijgen van voldoende gegevens.

Het terrein geeft echter ook hier een belangrijke aanvulling, immers het terrein legt vriend en vijand beperkingen op of begunstigt één van beide partijen. Uit het terrein en de kennis vijand valt vaak af te leiden wat de vijand kan gaan doen, ook al hebben we geen voldoende inlichtingen. Toch moet natuurlijk het streven blijven, om zoveel mogelijk gegevens over de vijand te verzamelen, teneinde vast te stellen wat hij gaat doen. Ook al is het besluit gevallen, dan gaat het verzamelen van gegevens natuurlijk door. Trouwens bij het besluit zal de bataljonscommandant veelal nog aangeven wat hij toch wel bijzonder gaarne wil weten over de vijand. Valt hij de vijand aan om de zuid, dan zal hij zeker willen weten of de vijand hem niet om de noord bedreigt, enz. Dit vraagt dus een aanvulling op het verzamelplan; vragen om bepaalde punten te laten verkennen door verkenningsgroep, flankbeveiliging, neveneenheid, eigen compagnieën, enz. Vanzelfsprekend is het zeer nuttig als een licht vliegtuig in steun zou worden gegeven van het voorhoedebataljon.

Naschrift

Er zijn nog vele punten niet aangegeven en bepaalde punten kunnen nog beter worden geregeld. Belangrijk is:

- studie kaart en terrein;
- kennis vijand;
- voortdurende samenwerking S2-S3, c.q. vervanging van elkaar;
- regeling verbindingen, zodat een maximum aantal bronnen kunnen worden uitgeluisterd;
- vooruit plannen van S2-S3 bij dreigend contact met vijand.

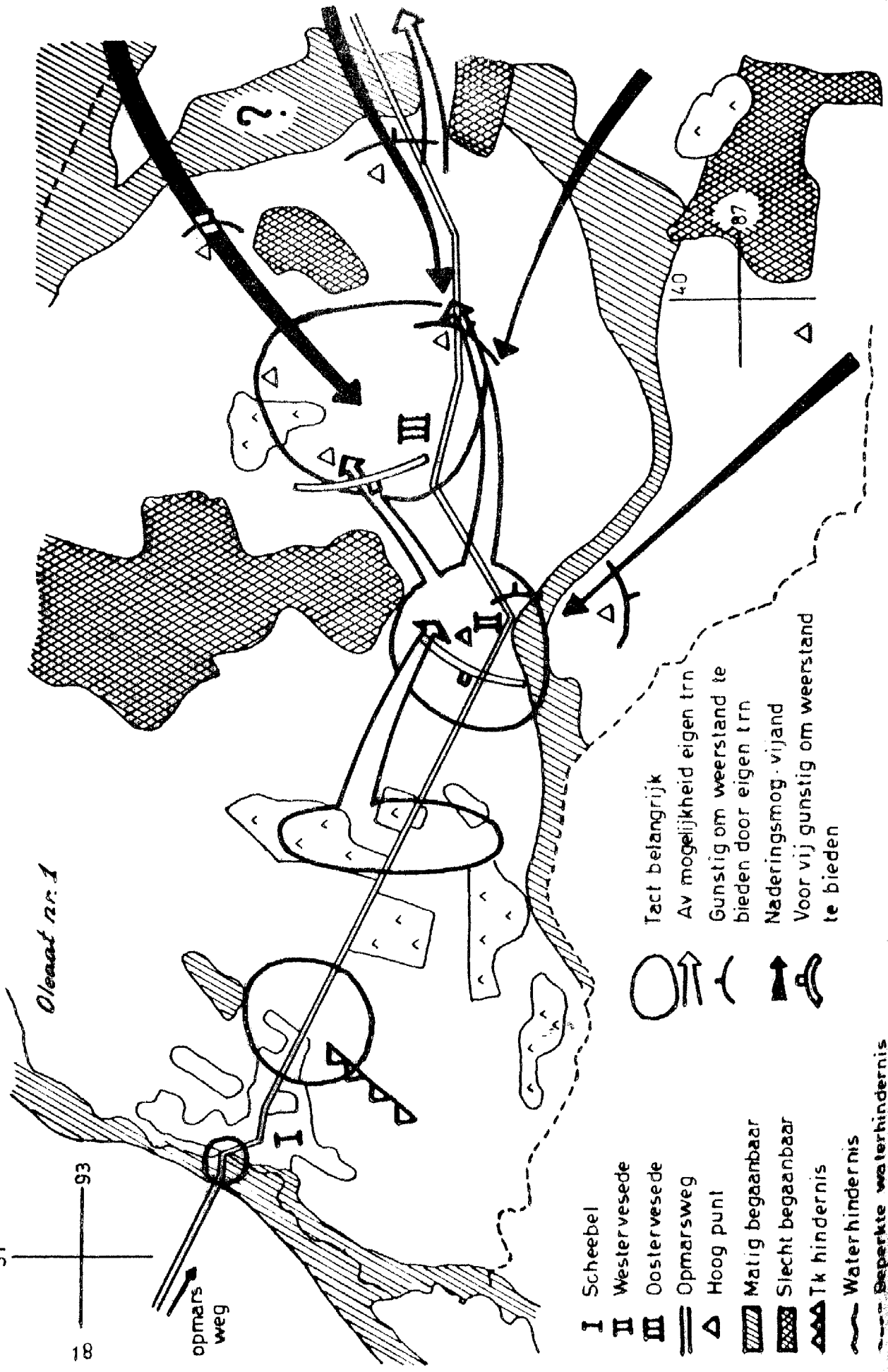
31

18

93

Oleaat n.r. 1

opmars
weg

I Scheebel

II Westervesede

III Oostervesede

Opmarsweg

Hoog punt

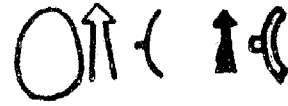
Matig begaanbaar

Slecht begaanbaar

Tk hindernis

Waterhindernis

--- Beperkte waterhindernis

Tact belangrijk

Av mogelijkheid eigen trn

Gunstig om weerstand te bieden door eigen trn

Naderingsmog. vijand

Voor vij gunstig om weerstand te bieden

TOELICHTING op Oleaat nr 1

1. Het painfbat (mech) marcheert op van west naar oost.
2. De bataljonscommandant verwacht contact met vijand in de sectoren WESTERVESEDE-OSTERVESEDE.
3. Op de TWIS, die een detail is van de meer globale TWIS van de gehele opmarsweg, zijn de gebieden aangegeven die:
 - hindernissen vormen;
 - tactisch belangrijk zijn.
 Verder zijn aangegeven:
 - vijandelijke naderingsmogelijkheden;
 - voor de vijand gunstige gebieden voor weerstand;
 - voor eigen troepen gunstige aanvalsmogelijkheden als vijand weerstand biedt;
 - voor eigen troepen gunstige gebieden, die dan in eigen handen moeten zijn, dan wel gunstig zijn om een verder doordringen van de vijand te stoppen.
4. Kenmerkend voor het gebied zijn:
 - de corridor bij WESTERVESEDE;
 - de noodzakelijkheid het voorwaarts gaan vanuit SCHEEBEL veilig te stellen;
 - het bedekte terrein tussen SCHEEBEL en WESTERVESEDE en de heuvelcomplexen aangegeven met hoogtepuntteken;
 - het overigens nogal open terrein;
 - de beveiligde zuidflank door een doorlopende, zij het matige, hindernis.
 Noot: Er is geen gebruik gemaakt van bijzondere kaarten zoals begaanbaarheidskaarten enz. Met behulp daarvan kan de TWIS nog beter worden.
5. Met dit als basis is het voor de bataljonscommandant mogelijk snel een besluit te nemen. Hij moet nu nog aan de hand van inlichtingen vijand vaststellen hoe de vijand kan optreden. Dit is op het oleaat slechts beperkt aangegeven. Zodra de vijand contact maakt met bijvoorbeeld de spits zal hij een aanval vanuit de mars op een flank willen inzetten.

.....

DE KWETSBARE FUNCTIE

In een vorig artikel werd de aandacht gevestigd op de zorgeloosheid in Britse Marinekringen, die het de gewezen onderofficier Houghton mogelijk maakte om een schat van bijzondere belangrijke gegevens de Russen in handen te spelen. Daarbij werd opgemerkt dat Houghton, omdat zijn duistere levenswandel destijds in Moermansk en ook later in Warschau hem tot een willoos werktuig hadden gemaakt, een "gedwongen agent" was van de Russische Inlichtingendienst. Het artikel besloot met de vraag of er alleen in Britse kringen van een dergelijke zorgeloosheid sprake zou zijn.

Er is nog een ander Brits onderdaan betrokken geweest bij de zaak van de "Portland-groep". Dit was n.l. Mej. Ethel Elisabeth Gee, 47 jaar oud, vrouwelijk ambtenaar van het Ministerie van Marine, woonachtig in Portland. Mej. Gee was sedert 1950 werkzaam bij het "Admiralty Underwater Weapons Establishment" in Portland. Comer Clark schrijft in zijn boek "Rode Spionage" met betrekking tot haar functie: "Sinds 1955 werkte ze in de afdeling waar alle papieren werden gekopieerd, gedistribueerd en opgeborgen. Het was het hart van de basis. Ze had toegang tot talloze stukken over de proefnemingen en tot de tekeningen van de atoomonderzeeboot de "Dreadnought". Dag in dag uit was ze druk aan het schrijven. Ze hield een register bij van alle proeven en van andere documenten, noteerde de inhoud ervan, zag erop toe dat ze juist verdeeld werden en hield zorgvuldig

bij wie ze in handen kregen. Dit alles maakte deel uit van het veiligheidssysteem. Wat deze hoogst geheime documenten betrof, was zij zelf het veiligheidssysteem. Ze had de controle op iedereen".

Was het verwonderlijk dat de ambtenaar in vaste dienst Houghton, de "gedwongen agent", die de Russische inlichtingendienst steeds meer gegevens moest verstrekken, zich heeft ingespeeld in het leven van deze vrouw?

Is het verwonderlijk dat hij aan de Russische inlichtingendienst - zoals dat vereist is - toestemming heeft gevraagd om haar in de toekomst bij zijn werk te mogen gebruiken?

En is het verwonderlijk dat Moskou graag toestemming heeft gegeven aan Houghton om deze vrouw, die een dergelijk kwetsbare functie had, in te zetten?

Het resultaat van e.e.a. is duidelijk. Er begint een periode van vriendschappelijke contacten tussen Houghton en Ethel Gee, zonder dat er nog over iets wordt gesproken met betrekking tot spionage. Er ontwikkelde zich een verhouding tussen beiden, die geleidelijk vaster werd. Comer Clark zegt hierover: "Het is mijn vaste overtuiging dat toen haar verliefdheid toenam, haar gezond verstand in belangrijke mate verdween. Als zij iets deed wat Houghton haar opdroeg, vroeg of verzocht, deed ze dat om hem een plezier te doen zonder naar de reden te vragen". Eerst nadat de persoonlijke contacten tussen Houghton en Gee innig genoemd konden worden, werd Ethel Gee pas voor het werk gebruikt, waarvoor in feite de contacten gezocht waren. Gee heeft het aanvankelijk niet in de gaten gehad en een geëmotioneerde gebondenheid aan Houghton heeft haar als het ware gebracht tot datgene waarvoor ze later 15 jaar gevangenisstraf zou krijgen.

Onder voorwendsel van Houghton dat een Amerikaans Marine-officier zeer geïnteresseerd was in verschillende gegevens, heeft Ethel Gee deze aan hem verstrekt. Gehele vragenlijsten werden door haar beantwoord en bij haar thuis werden zeer geheime documenten door Houghton gefotografeerd. Alles deed zij voor Houghton. Er valt niet te ontkennen dat Ethel Gee op den duur stellig heeft geweten voor wie zij in feite werkte, maar toen kon ze niet meer terug en haar ontbrak de moed om de Engelse inlichtingendienst - MI 5 - in te lichten.

Het is opmerkelijk dat tijdens het Portland proces Ethel Gee heeft doen voorkomen dat zij altijd gedacht had dat zij de gewenste gegevens aan de Amerikanen verstrekke, wat zij overigens niet zo erg vond omdat Amerika toch een bondgenoot van Engeland was.

Opmerkelijk is ook, dat Ethel Gee tijdens het proces verklaard heeft dat geld de oorzaak was geweest van haar activiteiten. Ze verdiende gemiddeld 9 pond 18 shilling per week, waarvan ze 3 pond aan haar moeder gaf. Uit haar bankrekening bleek dat haar saldo sinds mei 1957 door stortingen met 1322 pond was vermeerderd. Over haar verliefdheid heeft ze niet gesproken.

Het geval van Mej. Gee neemt een kleine plaats in, in het vele wat over de "Portland-groep" gepubliceerd is. Men zegt niet veel over haar en men beschouwt haar als een klein werktuig in het grote geheel. Toch nemen de inlichtingen die zij verstrekt heeft een zeer grote plaats in, in datgene wat door Houghton aan zijn Russische opdrachtgevers verstrekt is. Haar kwetsbare functie is Ethel Gee noodlottig geworden.

Zou iedereen met een dergelijke kwetsbare functie in Nederland zich wel bewust zijn van alle consequenties van deze functie?

En zou het geen aanbeveling verdienen de moeite te nemen om in de eigen organisatie met hen die een kwetsbare functie bezitten, eens te bespreken of zich misschien hetzelfde aan het voltrekken is als met Mej. Gee het geval is geweest. Eerst dan wordt het voorbeeld van Mej. Gee levend voor ons en eerst dan kan het wellicht een hoop ellende voorkomen.

.....

DE BEHANDELING VAN KRIJGSGEVANGENEN BIJ EEN GEMENGD PANTSERINFAN-
TERIEBATALJON (MECH), c.q. GEMENGD TANKBATALJON IN DE AANVAL

Hoewel de S1 stafverantwoordelijkheid heeft voor de behandeling van krijgsgevangenen, is ook de S2 hierbij toch ten nauwste betrokken. Hij heeft immers stafverantwoordelijkheid voor het verzamelen van gegevens, o.a. door middel van ondervraging van krijgsgevangenen.

Zoals bekend moeten de krijgsgevangenen ontwapend, gefouilleerd, gescheiden in officieren, onderofficieren en minderen en snel afgevoerd worden, waarbij voortdurend stilte gehandhaafd dient te worden.

Slechts een snelle afvoer naar een krijgsgevangenen-ondervragingsploeg schept de voor deze ondervraging gunstige omstandigheden. Bovendien moeten de door de ondervraging verkregen gegevens, van tactisch belang, zo spoedig mogelijk ter beschikking van de bataljons-, c.q. brigade S2 komen. De aanvallende pantserinfanterie (mech)- en tankbataljons kunnen zich immers in het moderne gevecht snel over grote afstanden verplaatsen. Hierdoor zullen de uit ondervraging verkregen, tactische gegevens spoedig "verouderd" zijn.

Als bijvoorbeeld de plaats en omvang van de in diepte aanwezige vijandelijke mijnevelden of reserves de aanvallende bataljons pas bereikt als zij daar reeds opgestoten zijn, is het te laat!

Daar de gemechaniseerde infanterie het aanvallend gevecht zo mogelijk "opgezeten" voert en slechts, indien onvermijdelijk, voor korte tijd uitstijgt, wordt de behandeling van krijgsgevangenen uiterst moeilijk. Vooral op de tussengelegen aanvalsdoelen, waar niet (of nauwelijks) zal worden gestopt, zullen de infanteriegroepen niet voor de bewaking en afvoer van krijgsgevangenen kunnen zorgen.

Waar de afvoer tot nog toe tot op bataljonsniveau voornamelijk te voet geschiedde, is dit gezien de bovenvermelde omstandigheden onmogelijk. Bovendien is deze wijze van afvoer veel te traag. Een definitieve oplossing voor dit probleem is, zolang nog onvoldoende ervaring met het optreden van pantserinfanterie (mech)/tankeenheden is opgedaan, moeilijk te geven.

Een voorlopige oplossing kan als volgt gevonden worden: op de melding op het cics-net van een aanvallende gepantserde infanteriecompagnie (mech) (c.q. eskadronnet van een aanvallend tankeskadron met één pantserinfanterie (mech) peloton o/b) dat er één of meer krijgsgevangenen zijn gemaakt, begeeft de plv cc (plv ec) zich zo snel mogelijk naar voren om de bewaking enz. over te nemen met behulp van het in zijn voertuig aanwezige personeel. Hij meldt de aanwezigheid, plaats van de krijgsgevangenen zo spoedig mogelijk op het bataljonsnet. De sergeant-ondervrager (mob), ingedeeld bij het bataljon, zal zich zo spoedig mogelijk naar de krijgsgevangene(n) begeven, teneinde bij de behandeling te assisteren.

De afvoer kan verder geschieden met een terugkerend bevoorradingsvoertuig. Indien het te voorzien is, dat op zeer korte termijn geen leeg bevoorradingsvoertuig (b.v. een pr-cargo) naar achter zal gaan, moet de afvoer aan een ploeg van de verkenningsgroep c.q. aan een lijnploeg of aan een combinatie van beide ploegen worden opgedragen.

Het is om tactische redenen uiteraard ongewenst en technisch onmogelijk, de afvoer aan een groep van een gepantserde-infanteriecompagnie (in pri!) of aan een tankbemanning, welke deel uitmaakt van de bataljonsreserve, op te dragen.

Het is duidelijk, dat het gewenst is, dat aan een aanvallend gemengd pantserinfanteriebataljon (mech) c.q. gemengd tankbataljon, een krijgsgevangen-ondervragingsploeg toegevoegd wordt.

De hier vermelde oplossing dient uiteraard bij oefeningen te worden beproefd! Laten de Sn2 van painfbats (mech) en tkbats hun mening over dit probleem eens ter kennis van de redactie van dit tijdschrift brengen.

DE S2 IN EEN GEMECHANISEERD OF GEMOTORISEERD BATALJON

door de Kapitein der Jagers A. v. Rijs

Inleiding

De voornaamste taak van de S2 is de commandant en de staf op de hoogte te houden omtrent vijand, weer, terrein en ABC aspecten. Dit geldt speciaal voorafgaande aan iedere aktie.

Daarnaast dient de S2 te zorgen dat tijdens een aktie de commandant dié inlichtingen bereiken die invloed - hetzij gunstig of ongunstig - op het verloop van die aktie uit zouden kunnen oefenen.

Tot nu toe had de S2 daartoe de beschikking over verzamelorganen die sneller waren dan, of tenminste dezelfde snelheid hadden als de onderdelen die de akties uit moesten voeren. Bovendien was het vijandelijk optreden veel minder snel en bewoog zich over kleinere afstanden, waardoor meer tijd over bleef voor eigen tegenakties en het gebied waaruit gegevens "gehaald" moesten worden kleiner was.

Bij de huidige ontwikkeling van mechanisatie, gemotoriseerd optreden en gebruik van installaties waarbij inzet van zelfs kernwapens in de voorste lijn mogelijk is, schijnt het alsof de verzamelorganen van de S2 te kort zullen gaan schieten in hun taak.

Verlegging van accent van verzamelorganen

Men kan zich de vraag stellen of bataljons S2 nog tijdig gegevens met de huidige hem ter beschikking staande middelen en verzamelorganen kan verkrijgen over b.v.:

- concentratie of nadering van vijandelijke gemechaniseerde eenheden op grotere afstanden;
- in stelling staan of - komen van installaties om kernwapens in te zetten;
- begaanbaarheid van wegen en terrein voor eigen gepantserde voertuigen over grotere afstanden;
- wegversperringen, mijnevelden en andere hindernissen.

Inlichtingen dus, waarvan het al dan niet weten van directe invloed kan zijn op eigen c.q. vijandelijk optreden.

De gestelde vraag kan bevestigend worden beantwoord, mits de bataljons S2 zijn aandacht ook op een ander verzamelorgaan gaat richten dat het ontbreken van "snelheidsoverschot" kan compenseren. Daartoe behoeft hij niet te ver te gaan aangezien het hogere onderdeel - toch altijd al een van zijn verzamelorganen - hem hierin kan helpen. De brigade (en ook het verkenningsbataljon) heeft altijd al de beschikking gehad over een verzamelorgaan dat algemeen werd verwaarloosd en waarvan men - meestal door gebrek aan kennis van de mogelijkheden ervan - zelden een juist gebruik maakte. Als er iets ten onrechte is, is het wel de verwaarlozing van dit verzamelorgaan, n.l. het lichte vliegtuig (vastvleugelig of helikopter). Zeer zeker nu de snelheid van troepen op de grond, zowel aan eigen als aan 's vijands zijde, door de mechanisatie is opgevoerd, is het lichte vliegtuig een verzamelorgaan geworden dat ver boven de andere is uit gaan steken, en nog steeds sneller is dan welke gemechaniseerde eenheid ook. Bovendien is het een waarnemingspost met een vrijwel onbelemmerd gezichtsveld.

Mogelijkheden van het lichte vliegtuig

Deze zijn samen te vatten in verkennen, bewaken en vuurleiden, maar dan ook in de meest ruime zin van het woord en met grote nauwkeurigheid en snelheid.

Wat mag de bataljons S2 nu van het hogere verzamelorgaan vragen? Wat hij mag verwachten is afhankelijk van de mogelijkheden van het lichte vliegtuig. Het verkenningsvliegtuig dat voor een brigade vliegt (twee stuks zullen door de

divisie aan de brigade meestal ter beschikking gesteld worden) meldt die gegevens waartoe hij van de brigadecommandant opdracht heeft gekregen op het brigadecommandonet.

De meldingen omvatten gegevens van onmiddellijk belang. Alle andere waarnemingen of uitgevoerde opdrachten worden door de luchtwaarnemer en vlieger (die niet alleen vlieger, maar ook opgeleid luchtwaarnemer is) genoteerd en bij de debriefing aan de LSO en/of brigade S2 medegedeeld en toegelicht. De brigade S2 is dus in staat om alle mogelijke inlichtingen omtrent zijn gehele vak in zeer korte tijd en voortdurend op nauwkeurige wijze in zijn bezit te krijgen.

Wanneer commandant, S3 of S2 een detail of het gehele vak nader willen bekijken kunnen zij dat zonder veel moeite op snelle wijze doen (helikopter landt "naast" het voertuig van de commandant en een vastvleugelig verkenningsvliegtuig in de onmiddellijke omgeving waar een vlak stuk terrein of weg is). De bij de commandant aanwezige LSO van de lichte vliegtuigen heeft alle faciliteiten om dit snel te verzorgen. Indien men dat wenst kan de LSO eveneens luchtfoto's van objecten laten maken die 5 minuten na het maken van de foto afgeworpen kunnen worden. (In het vliegtuig ontwikkeld en afgedrukt via polaroïd systeem.) Vermenigvuldiging van de foto is echter niet mogelijk.

Brigade en bataljons gelijktijdig geïnformeerd

De gegevens die de luchtwaarnemer op het brigade commandonet meldt kunnen door de S2 van tank- en infanteriebataljon worden opgevangen daar beiden een toestel op het brigade commandonet kunnen hebben. Brigade en bataljons zijn dus over belangrijke gegevens gelijktijdig geïnformeerd. Deze per radio uitgezonden gegevens zullen van het grootste belang zijn daar de luchtwaarnemer, om het brigade commandonet niet te overbelasten, vóór zijn vlucht gebriefed zal zijn welke belangrijke gegevens (evt. in code) hij direct uit moet zenden. De rest zal hij noteren voor de mondelinge debriefing.

De direkt uit te zenden belangrijke gegevens zullen b.v. betrekking kunnen hebben op:

- concentratie van vijand (aanval?);
- snel wegtrekken van vijand na een eigen aanval. (afbreken gevecht of inzet vijandelijk kernwapen?);
- afgeworpen parachutisten. (verticale omtrekking? - infiltratie? - waar gaan ze heen en wat gaan ze doen?);
- in stelling komen van kernwapeninzetmiddelen. (het lichte vliegtuig heeft apparatuur om er onmiddellijk artillerievuur op aan te vragen en te leiden);
- gereedstelling voor- en nadering van troepen voor een vijandelijke tegenaanval;
- ondermijning van opmarswegen, mijnenvelden enz. (het lichte vliegtuig kan tijdig wegomlegging aangeven zodat colonnes niet hoeven te keren onder vijandelijke waarneming);
- sterke, niet vermoede, vijandelijke opstellingen;
- aanwijzingen t.a.v. verloren gaan van onderling verband.

De gegevens die de brigade S2 bij de debriefing van waarnemer en vlieger krijgt zal hij met de direkt per radio gemelde gegevens na evaluatie en interpretatie z.s.m. aan de hogere-, neven- en lagere onderdelen doorgeven.

Het lichte vliegtuig als ordonnans

In gevallen dat de afstand groot is, het terrein moeilijk begaanbaar of gevaarlijk (infiltratie), de wegbezetting hoog en andere communicatiemiddelen ongeschikt of bezet zijn, kunnen de inlichtingen per vliegtuig gebracht of afgeworpen worden naast het voertuig of de tent van de geadresseerde. Snelheid van de Pipercup is 150 km per uur en hij heeft geen last van hindernissen of moeilijk begaanbaar terrein. Deze inlichtingen kunnen in iedere vorm (geschre-

ven bericht, oleaat, schets, foto, enz.) worden bezorgd. Hierbij dient het streven van het hogere niveau er op gericht te zijn de inlichting gebruiksgereed te verstrekken. De bataljons S2 kan dan registreren door de originelen op te prikken en de overzichtskaart bij te werken.

In rustige ogenblikken kan het dan door de sergeant-majoor toegevoegd in de 3-tonner geheel op de voorgeschreven wijze worden geregistreerd. Op die manier dienen eveneens de rapportages te worden verzorgd.

Evenals dat bij een gewone ordonnans gebruikelijk is, kan het lichte vliegtuig na bezorging, berichten mee terug nemen (helikopter) of berichten oppikken met de oppikhaak (vastvleugelig vliegtuig). In het laatste geval is één run, laag over de twee mensen die het bericht ophouden, voldoende om het bericht aan boord te krijgen.

Plaats van de S2

Als hij belangrijke gegevens rechtstreeks van het verkenningsvliegtuig op kan vangen en/of bezorgd krijgt zal het nodig zijn, wanneer deze gegevens tot inlichtingen verwerkt zijn, ze zo spoedig mogelijk aan commandant en S3 mede te kunnen delen. Een plaats in hun onmiddellijke omgeving bij opmars, aanval en verdediging is dus gewenst daar persoonlijk contact bij het uitwisselen van inlichtingen beter en sneller is dan radiocontact.

Initiatief van de S2

De bataljons S'n 2 zullen meer dan tot nu toe gewoonte was, gebruik moeten gaan maken van de hogere eenheid als verzamelorgaan. Vele malen zal door de bataljons S2 - die zich op de hoogte heeft gesteld van de mogelijkheden van het verkenningsvliegtuig - in het verzamelplan vermeld worden "hogere eenheid", hetgeen dan eigenlijk een synoniem is voor lichte vliegtuigen.

Eerder wachtte men meestal rustig af tot de "brigade" zijn inlichtingen verzond, nu zal men er op initiatief van de bataljons S2 dringend om gaan vragen daar zij het belangrijkste verzamelorgaan voor het bataljon is geworden.

.....

DOELINLICHTINGEN

Het is genoegzaam bekend, dat voor het effectief gebruik van de artillerie (conventioneel en kernwapeninzet) doelinlichtingen noodzakelijk zijn. De dracht van de wapens wordt steeds meer opgevoerd, mede met het doel de vijand zo vroeg mogelijk te vernietigen. Er zijn wapens, zoals de Honest John, met 40 km bereik en de Sergeant, met 140 km bereik. Doelopsporing is dus noodzakelijk tot op grote diepte. Hiertoe werden en worden middelen ontworpen zoals grondradar, radar in vliegtuigen, drones enz.

Moderne legers trachten zoveel mogelijk de beweging gaande te houden en na het opsporen van doelen zullen deze zich vaak verplaatsen of verplaatst worden, alvorens zij onder vuur genomen kunnen worden. Ook de beste opsporingsmiddelen zullen alle benodigde gegevens niet volledig en tijdig kunnen geven.

Het blijft noodzakelijk, dat commandanten door kennis van terrein en vijand dusdanig de vijandelijke aanvalsmogelijkheden weten te beoordelen dat daarvoor doelgebieden kunnen worden bepaald, waar de kernwapens kunnen worden gepland. Hierdoor wordt bevorderd, dat een snelle inzet van deze wapens mogelijk wordt. Kennis van organisatie en optreden vijand is dus essentieel voor iedere commandant, zijn G3/S3 en de artillerie-officier. Vanzelfsprekend zullen comman-

danten al deze gegevens niet steeds up to date als parate kennis hebben, doch de G2/S2 heeft deze kennis.

De G2/S2 dient dus het mogelijke optreden vijand te projecteren op het terrein waar onze eenheid optreedt. Hij kan dan zijn commandant en G3/S3 het juiste advies geven ten aanzien van de kernwapen-planning. Tevens geeft dit een basis voor het verzamelplan. Hij zal immers zijn commandant die inlichtingen tijdig dienen te verschaffen waardoor de kernwapens het meeste effect op de vijand hebben, als ze worden ingezet, dus juiste inlichtingen betreffende plaats en tijdstip van inzet.

Bij de verdediging en het vertragend gevecht zullen de verschillende soorten kernwapeninzetmiddelen het beste kunnen worden ingezet tegen de volgende doelen:

Type Sergeant : - naderingswegen, rivierovergangen, wegenknooppunten, défilés;
 - concentratie- en verzamelgebieden;
 - commandoposten en bijbehorende vbdcentra van hogere eenheden;
 - depotgebieden;
 - kernwapeninzetmiddelen.

Type Honest John: - verzamelgebieden en ontplooiingsgebieden;
 - naderingswegen, knooppunten van wegen en overgangen;
 - stellinggebieden van artillerie;
 - commandoposten van divisies.

De conventionele vuren dienen de vijand verder te vertragen, te stoppen en op te stuwen voor het weerstandsgebied of, indien dit niet afdoende mogelijk is, in het weerstandsgebied. De kernwapens kunnen dan met hun uitwerking de vijand vernietigen, wat het uiteindelijke doel van de verdediging moet zijn.

.....

DE SATELLIETEN

INLEIDING

Het ligt in de bedoeling in de komende nummers van dit tijdschrift een aantal gegevens omtrent de Satellietlanden van de Sovjet Unie op te nemen, welke als basis kunnen dienen voor de voorlichting over deze landen. Deze gegevens zijn alle uit een open bron verkregen en zoveel mogelijk up to date gehouden.

Elk artikel is gesplitst in:

- gegevens uit de civiele sector
- gegevens uit de militaire sector.

In dit eerste artikel volgen hier gegevens over Polen.

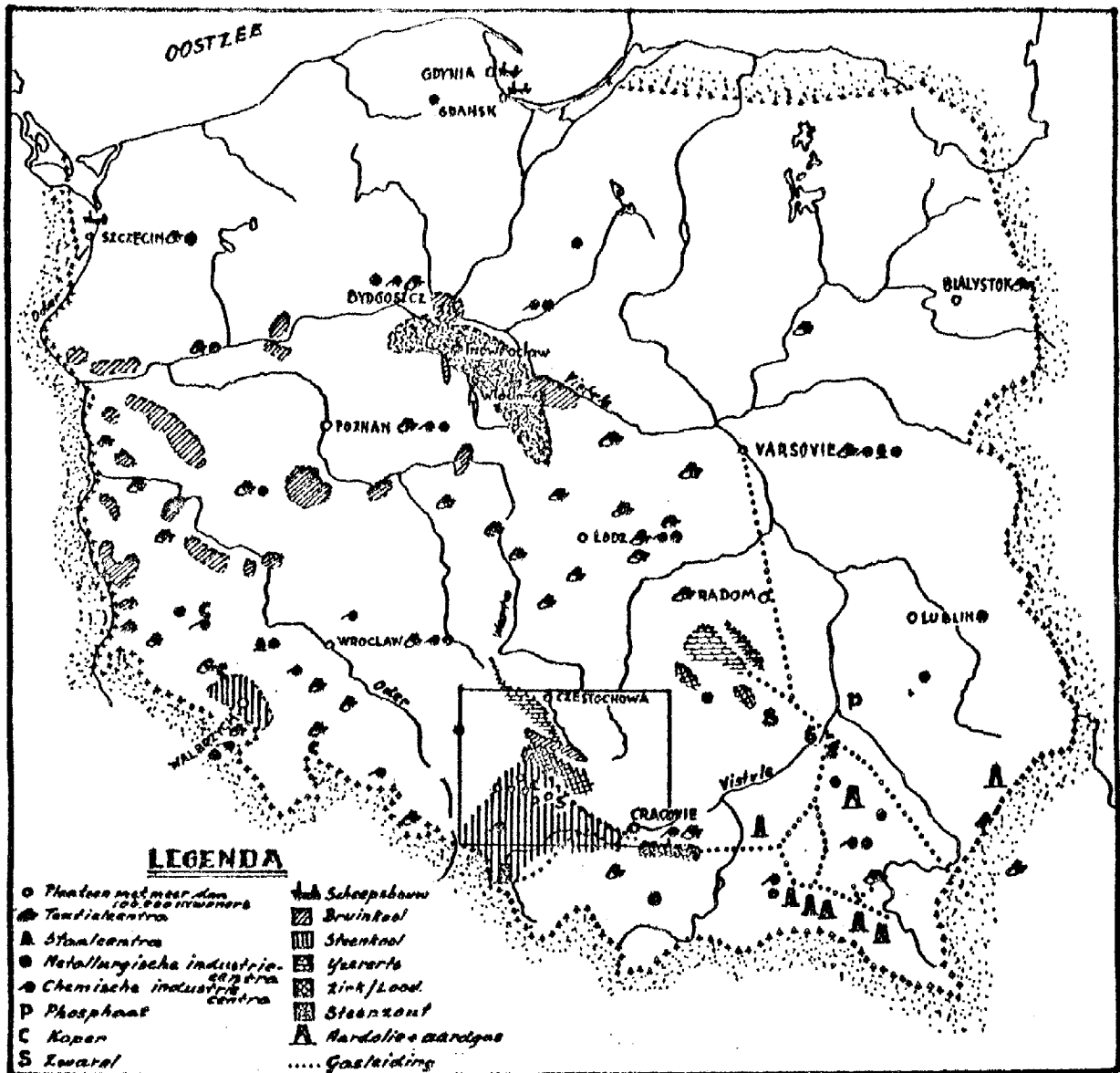
POLEN

Geschiedenis

Begin WO II: In het begin van de Tweede Wereldoorlog werd Polen als gevolg van het Non-Agressie Pact tussen Nazi-Duitsland en de Sovjet Unie bezet en verdeeld tussen deze twee staten. Door de aanwezigheid van de Sovjets in het door hen bezette deel, was het voor hen niet moeilijk de basis te leggen voor gebeurtenissen, die later zouden plaatsvinden.

Bij de aanval van de Duitse troepen op de Sovjet Unie in juni 1941, kwam

POLEN

Polen geheel in Duitse handen, en vluchtten velen, w.o. Sovjet-gezinde Polen, naar de Sovjet Unie. Deze Polen werden aldaar opgeleid als kader van de later te vormen Communistische Partij.

Eind WO II: Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog werd Polen wederom door de Sovjets bezet (1944).

Aangezien de Communisten de enig goed georganiseerde en gedisciplineerde partij vormden in een land waar overal chaos heerste, was het voor hen niet moeilijk een voorlopige regering te vormen. Deze regering werd in 1945 door de Geallieerden erkend.

De in deze regering nog aanwezige oppositie werd bij de verkiezing in 1947 gedeeltelijk geliquideerd, waardoor Polen een volksdemocratie werd (Satelliet van de Sovjet Unie).

Mei 1955: Vorming van het Warschaupact door de strijdmachten van de Satellietstaten en de Sovjet Unie, als tegenhanger van de NATO.

Juni 1956: Opstand in Poznań door arbeiders van de staalindustrie, welke door Sovjet troepen onderdrukt werd.

GEGEVENS CIVIELE SECTORAlgemeen

Oppervlakte : 311.750 km².
 Afmetingen : Noord-zuid 649 km, oost-west 689 km.
 Lengte grens : met Tsjecho-Slowakije 1250 km, met de Sovjet Unie 1845 km, met Oost-Duitsland 456 km, langs de kust 497 km.

Bevolking

Algemeen : ± 30.000.000 inwoners (± 95 inwoners per km²).
 60% van de inwoners woonachtig in de steden.
 45% van de inwoners werkzaam in de landbouw.
 Godsdienst : 85% Rooms-Katholiek, 14% Orthodox Katholiek en Protestant, 1% andere godsdiensten of geen.
 Steden : Warschau 1.136.000 inwoners (hoofdstad), Lodz 108.400 inwoners, Krakau 479.000 inwoners, Wroclaw 429.200 inwoners (voormalig Breslau), Poznan 407.700 inwoners.

Bestuur

Regeringsvorm : Volksdemocratie.
 Hoogste bestuursorgaan: Landdag (SJEM) - 1 lid gekozen per 60.000 inwoners voor de duur van 4 jaar.
 Samenstelling SJEM : Open partij 238 zetels (PZPR + fusie PPS)
 Boerenpartij 119 zetels (ZSC + PSC)
 Democratische partij 39 zetels (ZD)
 Onafh. + Kathol. 63 zetels (Piasecki)
 Totaal 459 zetels
 Raad van State : 15 leden - ambtstermijn 7 jaar - functie van Staatshoofd.
 Raad van Ministers : uitvoerend orgaan - Premier Cyrankowitz.
 Politbureau Comm. : heeft feitelijke macht in handen.
 Partij (PZPR) : 1.150.000 leden.
 Samenstelling PZPR : 40% arbeiders, 10% boeren, 40% ambtenaren, 10% diverse beroepen.
 Verkiezingen : de partijen hebben zich in een Nationaal Front verenigd; enige vrijheid van stemmen door keuzemogelijkheid; resultaten 1959 - 16.892.213 stemmen op lijst Nationaal Front (94.14% van totaal).

Landschap

Karpaten : Sterk bebost.
 Boven Silezische hoogvlakte : Mijnbouw.
 Zuid Pools heuvelland : Landbouw.
 Laagland : Heide.
 Rivieren : Vistule 1090 km, Warta 722 km, Boug 621 km, Oder 848 km.

Bestaansbronnen

Industrie productie : Ruwstaal: ± 5.5 miljoen ton; Machineproducten: ± 20.000 stuks; Automobielen: 12.000 personenauto's; 12.000 vrachtauto's; 1000 autobussen; Radioproductie

ten: ± 780.000 stuks; Katoenstoffen: 580 miljoen meter; Cement: ± 4.500.000 miljoen ton; Electriciteit: 21.090 miljoen kwh; Vleesproducten: 876 miljoen ton; Suikerproducten: 1.250 miljoen ton.

N.B. De industrie is geheel genationaliseerd.

- Industrie gebieden : Opper Silezië: IJzer-staal-chemische industrie.
Omgeving Lodz: Textiel.
Omgeving Warschau + Bialystok: Textiel - metaal.
- Landbouw : Landbouwgrond: 20.400.000 ha (65,4% van oppervlakte land); bouwland 16.000.000 ha; grasland 4.000.000 ha; boomgaard 230.000 ha.
Staatseigendom: 2.7 miljoen ha (12,4% van totaal).
Communes : 1.638.000 ha (2000 stuks) (9,2% van totaal).
Part. eigendom: 77,3% van totaal.
Producten : rogge-tarwe-aardappelen-suikerbieten-haver-boter.
Totale productie graan: ± 12 miljoen ton.
- Veeteelt : Runderen 8,7 miljoen stuks; varkens 12,6 miljoen stuks.
- Mijnbouw : Silezië : Steenkool.
Karpaten : IJzererts-lood-zink-petroleum.
Productie : Aluminium 70.000 ton; aardolie 180.000 ton; bruinkool ± 95 miljoen ton; zwavelzuur 560.000 ton.
- Economie : Groei nationaal inkomen $\frac{1959}{5,1\%} - \frac{1962}{5,2\%}$
Groei industriële productie $9,2\% - 5\%$
Groei investeringen $14,4\% - 8,7\%$

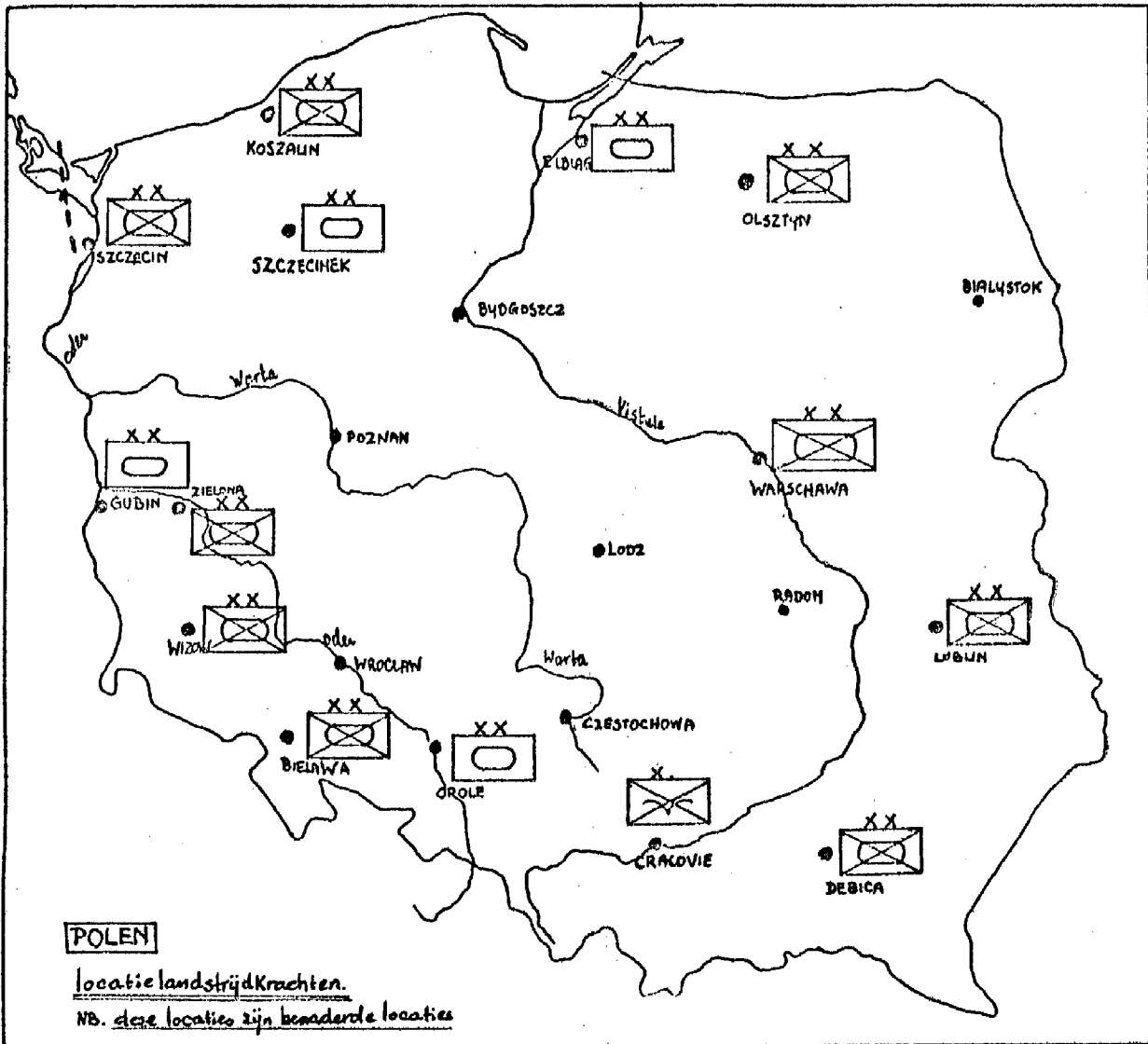
GEGEVENS MILITAIRE SECTOR

Geschiedenis leger

- 1945 Het officierskorps werd gevormd door:
- Westers georiënteerde officieren (weinig, daar velen gedemobiliseerd werden);
- Poolse officieren uit Duitse krijgsgevangenschap;
- Poolse officieren, die samen met Sovjet troepen gevochten hadden;
- Sovjet officieren, die Pools staatsburgerschap kregen.
- 1950 Wet voor Defensie - hierin werd o.a. bepaald: Pools leger naar Sovjet model.
- 1951 Zuivering Poolse leger - veel hooggeplaatste officieren werden weggezuiverd.
- 1955 Warschaupact gesloten - Polen neemt hieraan deel.
- 1956 Opstand in Poznan - Verdrag regeling legering Sovjet troepen in Polen. Veel Sovjet officieren naar USSR terug.
- 1957 Rehabilitatie van veel weggezuiverde officieren.

Algemeen

- Minister van Defensie : Leger Generaal Spychalski
Chef Staf : Generaal Witaszewski
Dienstplicht : 2 jaar (21-50 jarige leeftijd)
jaarlijkse lichting ± 120.000 man; 3,1% van de mannelijke bevolking in dienst.

Totale legersterkte : ± 235.000 man.
 Opgeleide reserves : ± 1.000.000 man.
 Sterkte para mil org. : ± 60.000 man
 Militair budget : 12,7 miljoen zlotys = 9,5% van het nationale inkomen.

Landmacht

Sterkte : ± 200.000 man.
 Organisatie : Militaire districten:
Warschau - Oost + Noordoost deel Polen.
Pommeren - Oostzee kust + delen centraal Polen.
Silezië - Silezië en Zuid Polen.
 Divisies: 14; 9 mechdivs; 4 tkdivs; 1 luadiv; 1 brig
 luchtl. Sterkte divisies varieert van 60-
 80% van de oorlogssterkte.
 Materieel : Tanks 2750 stuks; artillerie 2200 stuks; mortieren
 1000 stuks; luchtdoelartillerie 138 stuks.

Luchtmacht

Sterkte : ± 20.000 man.
 Organisatie : 6 jagerdivisies; 1 lt bommenwerper divisie; 1 jager bommenwerper divisie; 1 verkenningsregiment; 1 transportregiment.
 Materieel : ± 1250 vliegtuigen + helicopters.
 type: Fagot-Fresco-Beagle-Cab-Coach-Crate-Colt-Hare-Hound.

Marine

Sterkte : ± 15.000 man.
 Schepen : ± 140 stuks waaronder: 4 destroyers (2 van vóór WO II, 2 van Skory-klasse); 8 escorte kustvaartuigen; 20 mijnenvegers; 7 duikboten (6 recente Sovjet typen); 20 patrouilleboten; ± 60 kleine schepen; enige hulpschepen.
 Mariniers : 1 bataljon.
 N.B. Maakt samen met Oost-duitse en Sovjet Marine deel uit van de gecombineerde Oostzee Vloot.

Veiligheidstroepen

Sterkte : ± 22.000 man.
 Organisatie : 15 regimenten, elk met 3 à 4 bataljons.

Grenstroepen

Sterkte : ± 30.000 man.
 Organisatie : brigades (elk 1500-2500 man sterk) elk met 4 à 5 bataljons.

.....

SOVJET TAKTIEK

(UIT VOYENNY VESTNIK 1961)

Het tankeskadron als verkenningsdetachement

Een tankeskadron kan soms de opdracht ontvangen op te treden als verkenningsdetachement. Het wordt dan versterkt met een infanteriepeloton, een pioniergroep en een abc verkenningsploeg. Een dergelijke taak zal vaak opgedragen worden, nadat de voorste verdediging van de vijand is doorbroken. Dan moet worden vastgesteld waar 's vijands reserves zich bevinden en wat deze doen. Zo mogelijk dienen de lokaties van kernwapeninzetmiddelen te worden vastgesteld. Ook bij de achtervolging is een dergelijk verkenningsdetachement vrij normaal. Een dergelijk detachement kan tot 20-30 km van het gros van de eenheid die het uitzendt, optreden.

De eskadronscommandant zendt een sterke patrouille uit in de meest belangrijke richting en kleinere patrouilles in de richtingen van mindere importantie. Meestal kan hij 2-3 patrouilles uitzenden bestaande uit b.v.:

- patrouille 1: twee tanks en een infanteriegroep (één BTR);
- patrouille 2: een tank en een infanteriegroep (één BTR).

Deze patrouilles kunnen optreden tot op 10 km van het gros van het detachement. Voortdurend zullen veranderingen optreden. Patrouille 2 kan worden ingetrokken en een nieuwe patrouille kan op de andere flank uitgezonden worden enz. Het verkenningdetachement voert zijn taak uit door middel van waarneming, hinderlaag of aanval. Bij voorkeur laat men 's vijands verkenningseenheden passeren en zet de verkenning op de flank voort om vast te stellen, wat in de diepte volgt. Getracht zal worden krijgsgevangenen te maken en documenten buit te maken. Het gevecht wordt niet vermeden als daardoor voordeel is te behalen.

Verkenning van een waterhindernis

Tijdens een opmars, gevolgd door een rivierovergang, dient de rivier tijdig te worden verkend. Hiertoe kunnen zelfstandige verkenningpatrouilles worden samengesteld. Iedere patrouille kan zijn samengesteld uit o.a.

- 2-3 BRDM
- 2-3 PT-76
- 2-4 motorrijwielen (M72)
- een pioniergroep
- een abc verkenningploeg.

Een dergelijke patrouille kan 4-5 km rivier verkennen. De patrouille dient 1-1½ uur voor aankomst van de voorste eenheden de rivier te bereiken. Zij verkennen de naderingsmogelijkheden naar de rivier, de rivier zelf en de vijandelijke sterkte en groepering. De BRDM's en motorrijwielen verkennen de rivier onder dekking van de tanks. De BRDM treedt hierbij vaak met directe steun van een motorrijwielverkenner op. Ook kunnen twee motorrijwielen gezamenlijk optreden. Tenminste twee voertuigen treden steeds gezamenlijk op.

Indien mogelijk neemt men onbeschadigde bruggen in bezit, zonodig met aangaan van een gevecht als de vijand zeer zwak is. Is geen vijand aanwezig of is deze zeer zwak dan zet men de verkenning voort over de rivier. Is de vijand sterker dan zal men de verkenning door waarneming uitvoeren vanaf de eigen oever. De geniegroep verkent nauwkeurig de rivier en de oevers op mogelijke overgangplaatsen, doorwaadbare plaatsen, hindernissen en mijnen.

Het voordetachement

Voordetachementen zijn in het verleden veelvuldig gebruikt bij opmars, aanval, achtervolging en rivierovergang. Zij vermeesterden belangrijke terreingedeeltes om daardoor voor de hoofdmacht gunstige voorwaarden te scheppen bij het voeren van het gevecht. De sterkte ging die van een compagnie tot een bataljon niet te boven.

Thans beschikken gemechaniseerde compagnieën en tankeskadrons over voldoende vuurkracht en beweeglijkheid om zelfstandig opdrachten gedurende langere tijd te kunnen uitvoeren. Hieruit volgt dat zij in staat zijn een taak als voordetachement uit te voeren.

Het voordetachement is niet gebonden door een beveiligingsopdracht, zoals de voorhoede. Zij zijn ook niet aan de marsweg gebonden. Een versterkte compagnie of eskadron is in staat 1 tot 1½ uur het gevecht zelfstandig te voeren en kan dan ook 20-30 km voor de voorhoede uit optreden.

Een tankeskadron, dat als voordetachement optreedt, wordt normaal versterkt met:

- een of twee gemechaniseerde pelotons;
- een batterij-artillerie;
- een pioniersgroep (peloton);
- een abc verkenningploeg;
- een bergingstank.

Het vermeesteren van een brug voor de voorhoede uit, kan het beste worden uitgevoerd door een versterkt tankeskadron.

Indien een rivier moet worden overschreden waar geen doorwaadbare plaatsen zijn, dan is het beter een versterkte gemechaniseerde compagnie met deze taak te belasten.

Het versterkte tankeskadron zendt tot 5-10 km in front een verkennings- tevens beveiligingsorgaan uit, samengesteld uit:

- een tankpeloton;
- een gemechaniseerde peloton;
- een abc verkenningsploeg;
- een pionier verkenningsploeg.

Bij voorkeur zijn SU's bij het voortdetachement in te delen in plaats van getrokken artillerie, terwijl de gemechaniseerde infanterie zo mogelijk op amphibische rupsvoertuigen is gezeten. Hierdoor wordt de beweeglijkheid van het voortdetachement groter.

Bij rivieren wordt verkend, daarna een bruggehoofd gevormd door de gemechaniseerde infanterie, gesteund door vuur van een tankpeloton en van de batterij-artillerie, terwijl het tankeskadron (-) zich gereed maakt voor snorkelen. De tanks gaan zo spoedig mogelijk over, om het doel aan de overzijde tezamen met de gemechaniseerde infanterie te nemen. De pioniergroep (peloton) maakt de doorwaadbare plaats geschikt voor snorkelen.

Het voortdetachement gaat zo enigszins mogelijk geen gevecht aan tot het doel is bereikt. Indien de vijand dit belet dan wordt vanuit de mars de vijand aangevallen, hetzij door de beveiligende eenheid (als de vijand zwak is) dan wel door het gros van het voortdetachement. Deze aanval zal meestal op de flank worden uitgevoerd.

Een ander voorbeeld van een voortdetachement is een detachement samengesteld uit:

- een gemechaniseerde bataljon;
- een tankeskadron;
- een mortierbatterij;
- een pionierpeloton;
- een abc verkenningsgroep.

In het hier geschetste geval moet het detachement de noordoever van een rivier vermeesteren en verbinding opnemen met aldaar gelande para's in een bepaald gebied. Gezien de inlichtingen over de vijand moeten bij de mars naar het doel de flanken in de richting dorp D. en bos L. worden beveiligd.

De groepering van dit detachement is als volgt: een compagnie met o.b. een tankpeloton, een 57 mm antitankpeloton en een pioniergroep treedt op als spits en beveiligt tevens tegenover de vijand in D. en L. Bataljon (-)(+) vermeestert het bevolen bruggehoofd en zal met de gelande para's de vijand in gebied B vernietigen. Het overschrijden van de rivier vindt plaats in amphibische voertuigen, de tanks snorkelen, de mortier batterij verleent vuursteun. Uit het verloop van de oefening blijkt, dat de vijand die de flank bedreigt vanuit D. door de spitscompagnie wordt opgevangen en vernietigd. De spitscompagnie zendt in front een verkenningspatrouille uit. De vijand bij L. wordt alleen onder bewaking gehouden, daar deze passief optreedt. Een vijandelijke weerstand in front wordt ontdekt door de verkenningspatrouilles en door het gehele detachement omtrokken. De C-voortdetachement meldt deze weerstand direct per radio aan de regimentscommandant. De voorhoede zal daarmee afrekenen.

Naschrift:

Veelvuldig worden door de Sovjets voortdetachementen uitgezonden. De samenstelling is geheel afhankelijk van de omstandigheden.

- Deze detachementen kunnen bestaan uit:
- versterkte gemechaniseerde compagnie;
 - versterkte tankeskadron;
 - versterkt gemechaniseerd bataljon;
 - versterkt tankbataljon.

Het voordetachement zendt normaal uit:
 - een verkenningspatrouille en een spits als beveiliging.

Naschrift redactie:

Of dit artikel de officiële Sovjet doctrine weergeeft, zoals in de voorschriften is vastgelegd, is de vraag. Zeker is dat e.e.a. gebaseerd is op ervaringen bij oefeningen opgedaan.

.....

HOE STAAT HET MET UW COMBINATIE-VERMOGEN?

Het inlichtingenwerk baseert zich o.m. op een gezond combinatievermogen van de inlichtingenfunctionaris. Dank zij de medewerking van de Heer L. HEYNEKER, Sectie G2/HKKL, is de redactie in staat U in de gelegenheid te stellen Uw combinatievermogen nog verder te oefenen door de volgende puzzle op te lossen:

- Gegeven:
1. Er zijn vijf huizen; elk huis heeft een andere kleur en wordt bewoond door mensen van een andere nationaliteit, die weer verschillende huisdieren hebben, verschillende dranken drinken en verschillende merken sigaretten roken.
 2. De Engelsman woont in het rode huis.
 3. De Spanjaard bezit een hond.
 4. In het groene huis wordt koffie gedronken.
 5. De Oekraïner drinkt thee.
 6. Het groene huis ligt - van ons uit gezien - onmiddellijk rechts van het witte huis.
 7. Degene die Lexington rookt, bezit een kat.
 8. Roxy wordt in het gele huis gerookt.
 9. In het middelste huis wordt melk gedronken.
 10. De Noor woont in het meest linkse huis (van ons uit gezien).
 11. De man die Chesterfield rookt woont naast de man, die een vos bezit.
 12. Degene die Lucky Strike rookt, drinkt vruchtensap.
 13. Roxy wordt gerookt in het huis naast het huis waarvan de eigenaar een paard bezit.
 14. De Japanner rookt Philip Morris.
 15. De Noor woont naast het blauwe huis.

- Opgave:
- a. Wie drinkt bier?
 - b. Wie houdt kippen.

De oplossing vindt U elders in dit nummer.

MILITAIRE TEKENS

door Sergeant der 1e klasse H.E. Jansen

Daar een goed bijgehouden overzichtskaart het beste registratie- of hulpmiddel is, waarover de S2 beschikt, dient deze ook voor ieder duidelijk leesbaar bijgehouden te zijn.

Door het verschijnen van de nieuwe STANAG nr 2019 zijn diverse symbolen voor wapens en voertuigen gewijzigd. Daardoor is het wenselijk uniformiteit in de te gebruiken symbolen te verkrijgen voor Sovjet wapens en voertuigen.

Onderstaand overzicht is een verzameling van de meest voorkomende symbolen welke op een overzichtskaart of oleaat gebruikt worden, gekoppeld aan de meest voorkomende wapens en voertuigen in de organisatie van de Sovjet Strijdkrachten.

Wellicht zij ten overvloede opgemerkt, dat indien het teken te ingewikkeld zou worden om met waspotlood te tekenen, of geen afgesproken teken bestaat, uiteraard een teken kan worden ontworpen, mits dit in de legenda van de overzichtskaart of oleaat wordt vermeld.

TYPE	SYMBOOL	KLASSE
PT-76		Licht (amph)
T-54/100 T-34/85		middelbaar middelbaar
JS-1,2,3 T-10		zwaar zwaar
ASU-57 SU-76		licht licht
SU-85 SU-100		middelbaar middelbaar
JSU-122 JSU-152		zwaar zwaar
BRDM		licht (amph)
BTR-40 BTR-152		
BTR-50P		amphibisch
BAV		amphibisch
K-61		amphibisch
TMP		pontonveer

TYPE	SYMBOOL	KLASSE
45 mm at kn	⚡	licht
57 mm at kn	⚡	licht
85 mm apat	⚡	middelbaar
100 mm at	⚡	zwaar
76 mm kn	⚡	licht
85 mm kn	⚡	licht
100 mm kn	⚡	middelbaar
122 mm kn	⚡	middelbaar
130 mm kn	⚡	middelbaar
152 mm kn	⚡	zwaar
152 mm kn/hw	⚡	zwaar
GUILD	⚡	middelbaar
FROG 3 of 4	⚡	licht
203 mm kn/hw	⚡	zwaar
76 mm kn/hw	⚡	licht
122 mm hw	⚡	middelbaar
152 mm hw	⚡	zwaar
203 mm hw	⚡	zwaar
305 mm hw	⚡	zwaar
132 mm rkg	⚡	licht
140 mm rkg	⚡	licht
200 mm rkg	⚡	middelbaar
240 mm rkg	⚡	zwaar
300 mm rkg	⚡	zwaar
50 mm mr	⚡	licht

TYPE	SYMBOOL	KLASSE
82 mm mr		middelbaar
120 mm mr		zwaar
160 mm mr		zwaar
240 mm mr		zwaar
37 mm kntl		licht
57 mm kntl		licht
76 mm kntl		middelbaar
85 mm kntl		middelbaar
100 mm kntl		zwaar
122 mm kntl		zwaar
ZSU-57/2	2	licht
ZPU-2	2	2-ling mitr tl
ZPU-4	4	4-ling mitr tl
SG-43		zwaar
RP-46		middelzwaar
RPD		licht
RPG-2		licht
82 tlv		middelzwaar
107 tlv		zwaar

Indien het symbool voor meerdere wapens of voertuigen geldt, plaatst men het kaliber of type rechts van het symbool. Het aantal wordt links van het symbool geplaatst.

B.v.: 4 120 = 4 mnrn van 120 mm.

UIT TIJDSCHRIFTEN1. MILITARY REVIEW

March, 1963:

- Capt. John S. Pustay: Peaceful Coexistence.
Een zeer goed artikel, waarin zeer duidelijk tot uiting komt wat Chroetchof verstaat onder dit begrip en waarom de Russen deze politiek volgen.
- Alfons Dalm: Sovjet International Politics.
Een vertaling uit Wehrkunde, aug 1962.
- Slavko N. Bjelajae: Unconventional Warfare, American and Soviet Approach.
Een helder betoog over vooral de voor de communisten zo belangrijke wijze van oorlogvoering als "Revolutionaire oorlog".

April, 1963:

- A Bedtime Story for Good Divisions.
De samensteller van het Agressor Handbook 1963 geeft hier een satire op het steeds voorstellen van "de vijand" als "Bad Divisions", die altijd de mindere zijn van de "Good Divisions" d.w.z. de eigen divisies. Hij geeft tevens een overzicht van de organisatie en het optreden van de "Bad Divisions" (lees Agressor = Sovjet divisies).

June, 1963:

- The Masterplan for conquest in Vietnam.
Dit geeft een beknopt overzicht van de plannen en de realisatie daarvan van Generaal Giap, de overwinnaar van Dien Bien Phu.
- Weapons of mass destruction.
Een artikel over chemische en biologische strijdmiddelen. De Sovjets besteden hier zeer veel aandacht aan.

2. TRUPPENDIENST (Infanterieschool)

nr 2 en 3, 1963:

- Das Luftbild und seine militärische Bedeutung.
(Deel I en II).

nr 3, 1963:

- Die Taktik in der atomaren Kriegsführung (III)
In dit derde deel wordt de invloed van kernwapens op het terrein zeer goed behandeld. Het geeft tevens de invloed weer op de vijf militaire terreinaspecten.

3. WEHRKUNDE

nr 5, 1963:

- Das Ende des Milizgedankens in den USSR

4. WEHRWISSENSCHAFTLICHE RUNDSCHAU

Heft 12, 1962:

- Aus der Sovjetischen Kriegsliteratur: Die Panzerarmeen in den Angriffsoperationen des Groszen Vaterländischen Krieges.

5. TRUPPENPRAXIS

Heft 10, 1962:

- Methoden und Beispiele des Psychologischen Krieges der Kommunisten.
- Hinterhalt und Sabotage.
- Schnelligkeit im Angriff - vertaling uit "Woyenny Vestnik".

6. ALLGEMEINE SCHWEIZERISCHE MILITÄRZEITSCHRIFT

Dec, 1962.

- Ardennen 1944/45. In dit artikel worden zeer veel gegevens over het terrein gegeven. Ook een volledig overzicht van de zeer goede Duitse maatregelen met betrekking tot maskering, camouflage en misleiding in deze laatste grote operatie van de Duitse Wehrmacht, met de inzet van 20 divisies, waarvan de Geallieerden bij de voorbereiding niets hadden opgemerkt, mede door hun instelling dat de oorlog bijna gewonnen was. Dit deel van het artikel is werkelijk zeer lezenswaard.

7. L' ARMEE

Mrt-April, 1963:

- Les forces terrestres des Pays Satellites du Bloc Soviétique.
Een zeer duidelijk overzicht, vooral geschikt voor de voorlichting.

8. ARMY

Mrt, 1963:

- Russian Feet of Clay, Combat training of Ground Troops for Modern War, door Col. Gen. S.M. Shtemenko. (Uit de Rode Ster).

9. MILITAIRE SPECTATOR

Juni, 1963:

- Taktische versluiering en misleiding, door Luitenant-Kolonel R.C. Reuhl.

.....

OPLOSSING COMBINATIE VRAAGSTUK

De Noor drinkt bier en de Japanner houdt kippen.